

- دعای نوروز ۳۱
- دعای شفا ۳۴
- لوح احتراق ۴۲
- لوح احمد ۴۹
- منتخبی از مناجات های حضرت بهاء الله ۵۳
- وصیت نامه حضرت بهاء الله ۶۶
- زیارتنامه حضرت بهاء الله ۷۴
- منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء ۷۸

پروردگارا مهربانا مادشاه دادرسا

مجموعه منتخباتی

از آیات الهی و مناجات ها و آثار
حضرت بهاء الله ، حضرت اعلی ،
حضرت عبدالبهاء

منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ

هل من مفرج غير الله قل سبحان الله هو الله كل
عباد له وكلّ بامرہ قائمون ...

يا الهي وربّي ومولاي استغفرک من کلّ لذّةٍ بغير
حبّک ومن کلّ راحةٍ بغير قربک ومن کلّ سرورٍ بغير
رضاک ومن کلّ بقاءٍ بغير انسک ...

فيا الهي بعزّتك لا تبتليني في مواضع
الامتحان وسدّني بالهامك في مواقع
الاغفال انّک انت الله الّذي قد کنت قدیراً

فهرست

- منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ ۲
منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله ۷
نماز (صلاة) ۷
نماز کبیر ۸
وضو ۱۸
نماز وسطی ۱۹
نماز صغیر ۲۱
دعا برای تلاوت در هر صبح و شب ۲۲
دعاى صبح ۲۳
دعاى خواب ۲۴
دعاى خروج از شهر ۲۵
دعاى شکر ۲۶
دعاى صیام (روزه) ۲۸

على ما تشاء لا رادّ لمشيّتك ولا مردّ لارادتك ...

يا الهي وسيّدي ومولاي انقطعت عن ذوي القربى
واستغنيت بك عن اهل الدّنيا متعرّضا لمعروفك
اعطني من معروفك ما تعينني به عمّن سواك
وزدني من فضلك الواسع اذك ذوالفضل العظيم

...

هب لي يا الهي كمال حبّك ورضاك واجذب
قلوبنا بانجذاب نورك يا برهان يا سبحان وانزل
علّي نفحاتك في آناء اللّيل واطراف النّهار
بجودك يا مَنَّان .

استغفركَ اللهم من كلِّ ذكْرٍ بغيرِ ذكركِ ومن كلِّ
ثناءٍ بغيرِ ثنائِكَ ومن كلِّ لذةٍ بغيرِ لذةِ قُربِكَ ومن
كلِّ راحةٍ بغيرِ راحةِ انسِكَ ومن كلِّ سرورٍ بغيرِ سرورِ
محبَّتِكَ ورضاكِ ومن كلِّ ما نسب اليَّ بما نسب
اليكَ يا ربَّ الاربابِ ومقدِّرِ الاسبابِ ومفتِّحِ
الابوابِ ...

سبحانَكَ ربَّ يا محبوبي ثبَّتني على امرِكَ ثمَّ
اجعلني من الذين ما نقضوا ميثاقَكَ وما اتَّبَعوا
اصنامَ ظنونهم ثمَّ اجعل لي مقعدَ صدقٍ
عندَكَ وهبني من لَدُنكَ رحمةَ الحقني بعبادِكَ
الذين لا خوفَ عليهم ولا هم يحزنون اي ربَّ
لا تدعني بنفسِي ولا تجعلني محروماً عن
عرفانِ مظهرِ نفسِكَ ولا تكتبني من الذينهم

کودکان خود را به نیروی پرورش در آغوش
هوش پرورده رشک دانشمندان نمایند آئین
آسمانی بیاموزند و بخشش یزدانی آشکار
کنند پس ای پروردگار مهربان تو پشت و پناه باش
و نیروی بازو بخش تا به آرزوی خویش رسند و از
کم و بیش درگذرند و آن مرز و بوم را چون نمونه
جهان بالا نمایند.

ع ع

غفلوا عن لقاءك واجعلني يا الهي من الذينهم
الى جمالك ينظرون ومنه يستلذون بحيث لم
يبدلوا آنا منه بملكوت ملك السموات والارض
وبكل ما كان وما يكون اي رب فارحمني في
تلك الايام التي اخذت الغفلة كل سكان ارضك
ثم ارزقني يا الهي خير ما عندك واثك انت
المقدر.

منقطع شوازا ما سوى الله ومستغنى شو بخدا از
ما دون او واين آيه را تلاوت كن: قل الله
يكفى كل شيء عن كل شيء ولا يكفى عن
الله ربك من شيء لا فى السموات ولا فى
الارض ولا بينهما انه كان علاما كافيا قديرا

و کفایت الله را موهوم تصوّر ننموده که آن ایمان
تو است در هر ظهوری بمظهر آن ظهور و آن ایمان
تو را کفایت میکند از کلّ ما علی الارض و کلّ ما
علی الأرض.

آواره و دربدر هر کشور دور پرتوش تاریک شد و
رودش آب باریک تا آنکه دریای بخششت به
جوش آمد و آفتاب دهش دردمید و بهار تازه
رسید و باد جانپرور وزید و ابر بهمن بارید و پرتو آن
مهرپرور تابید کشور بجنبید و خاکدان گلستان شد
و خاک سیاه رشک بوستان گشت جهان جهانی
تازه شد و آوازه بلند گشت دشت و کهسار سبز و
خرم شد و مرغان چمن به ترانه و آهنگ همدم
شدند هنگام شادمانی است پیغام آسمانی
است بنگاه جاودانی است بیدار شو بیدار شو
ای پروردگار بزرگوار حال انجمنی فراهم شده
و گروهی همداستان گشته که به جان بکوشند
تا از آن باران بخششت بهره به یاران دهند و

نماز (صلاة)

آیات منزله در سنین قبل که مخصوص صلوة نازل شده بفرست و بنویس لعمر الله نفحاتش عاشقین را جذب نماید و ساکنین را باهتزاز آرد و منصفین را حیات بخشد و لکن * (اول) * هر هنگام و هر وقت که انسان در خود حالت اقبال و خضوع مشاهده نماید بعمل آرد * (و ثانی) * در بامداد و حین زوال و اصیل * (و ثالث) * از زوال بزوال انتهی.

بنام یزدان مهربان

پاک یزدانا

خاک ایران را از آغاز مشکبیز فرمودی و شور انگیز و دانش خیز و گوهر ریز از خاورش همواره خورشیدت نور افشان و در باخترش ماه تابان نمایان کشورش مهر پرور و دشت بهشت آسایش پر گل و گیاه جان پرور و کهسارش پراز میوه تازه و تر و چمن زارش رشک باغ بهشت هوشش پیغام سروش و جوشش چون دریای ژرف پر خروش روزگاری بود که آتش دانشش خاموش شد و اختر بزرگواریش پنهان در زیر روپوش باد بهارش خزان شد و گلزار دلربایش خارزار چشمه شیرینش شور گشت و بزرگان نازینش

نماز كبير

(صلاة كبير تلاوت آن يك بار در شب و روز كافي است)

هُوَ الْمُنَزَّلُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

لِلْمُصَلِّي أَنْ يَقُومَ مُقْبِلًا إِلَى اللَّهِ وَإِذَا قَامَ وَاسْتَقَرَّ فِي مَقَامِهِ
يَنْظُرُ إِلَى الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ كَمَنْ يَنْتَظِرُ رَحْمَةَ رَبِّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ثُمَّ يَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْأَسْمَاءِ وَ فَاطِرَ السَّمَاءِ أَسْأَلُكَ بِمَطَالِعِ
غَيْبِكَ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى بِأَنْ تَجْعَلَ صَلَاتِي نَارًا
لِتُحْرِقَ حُجُبَاتِي الَّتِي مَنَعْتَنِي عَنْ مُشَاهَدَةِ
جَمَالِكَ وَ نُورًا يَدُلُّنِي إِلَى بَحْرِ وِصَالِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلتَّنَوُّتِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَيَقُولُ:

ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي الْبُكُورِ وَالْآصَالِ أَي رَبِّ حَقَّقْ
أَمَالَهُ وَ نُورَ أَسْرَارِهِ وَ اشْرَحْ صَدْرَهُ وَ أَوْقِدْ مِصْبَاحَهُ
فِي خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَ عِبَادِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُفُ
الرَّحْمَنُ. ع ع

وَرَقِيْقَكَ السَّائِلَ الْمُتَضَرِّعَ الْأَسِيرَ مُبْتَهِلُ إِلَيْكَ
 مُتَوَكِّلٌ عَلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ بَيْنَ يَدَيْكَ يُنَادِيكَ وَ
 يُنَاجِيكَ وَيَقُولُ رَبِّ أَيْدِنِي عَلَى خِدْمَةِ أَحِبَّائِكَ
 وَقَوِّنِي عَلَى عِبُوْدِيَّةِ حَضْرَةِ أَحَدِيَّتِكَ وَنُورِ جَبِيْنِي
 بِأَنْوَارِ التَّعَبُّدِ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ وَالتَّبَتُّلِ إِلَى
 مَلَكَوْتِ عَظَمِيَّتِكَ وَحَقَّقْنِي بِالْفَنَاءِ فِي فَنَاءِ بَابِ
 الْوَهِيَّتِكَ وَاعْنِي عَلَى الْمُوَاطَبَةِ عَلَى الْإِنْعِدَامِ
 فِي رَحْبَةِ رُبُوْبِيَّتِكَ أَيَّ رَبِّ أَسْقِنِي كَأْسَ الْفَنَاءِ وَ
 الْبَسْنِي ثَوْبَ الْفَنَاءِ وَأَغْرِقْنِي فِي بَحْرِ الْفَنَاءِ وَ
 اجْعَلْنِي غُبَاراً فِي مَمَرِّ الْأَحْبَاءِ وَاجْعَلْنِي فِدَاءً
 لِلْأَرْضِ الَّتِي وَطَّئْتُهَا أَقْدَامُ الْأَصْفِيَاءِ فِي
 سَبِيلِكِ يَا رَبِّ الْعِزَّةِ وَالْعُلَى إِنَّكَ أَنْتَ
 الْكَرِيْمُ الرَّحِيْمُ الْمُتَعَالِ هَذَا مَا يُنَادِيكَ بِهِ

يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ وَ مَحْبُوبَ الْأُمَّمِ تَرَانِي مُقْبِلاً
 إِلَيْكَ مُنْقَطِعاً عَمَّا سِوَاكَ مُتَمَسِّكاً بِحَبْلِكَ الَّذِي
 بِحَرَكَتِهِ تَحَرَّكَتِ الْمُمْكِنَاتُ * أَيُّ رَبِّ أَنَا عَبْدُكَ
 وَ ابْنُ عَبْدِكَ * أَكُونُ حَاضِراً قَائِماً بَيْنَ أَيَادِي
 مَشِيَّتِكَ وَ إِرَادَتِكَ وَ مَا أُرِيدُ إِلَّا رِضَائِكَ *
 أَسْأَلُكَ بِبَحْرِ رَحْمَتِكَ وَ شَمْسِ فَضْلِكَ بِأَنْ
 تَفْعَلَ بِعَبْدِكَ مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى * وَ عَزَّتِكَ
 الْمُقَدَّسَةَ عَنِ الذِّكْرِ وَ الشَّنَاءِ كُلِّ مَا يَظْهَرُ مِنْ
 عِنْدِكَ هُوَ مَقْصُودُ قَلْبِي وَ مَحْبُوبُ فُؤَادِي *
 إِلَهِي إِلَهِي لَا تَنْظُرْ إِلَى آمَالِي وَ أَعْمَالِي بَلْ
 إِلَى إِرَادَتِكَ الَّتِي أَحَاطَتْ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ
 * وَ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ يَا مَالِكَ الْأُمَّمِ مَا أَرَدْتُ
 إِلَّا مَا أَرَدْتَهُ وَ لَا أَحِبُّ إِلَّا مَا تُحِبُّ *

آسمانی بنالد و چون سرو آزاد در جویبار خوش
یزدانی ببالد و آسایش یابد . ع ع

این مناجات را هر نفسی به کمال تضرع و ابتهاج
بخواند سبب روح و ریحان قلب این عبد گردد و
حکم ملاقات دارد :

إِلَهِي إِلَهِي أَنْتَ أَبْسُطْ إِلَيْكَ أَكْفَ التَّضَرُّعِ وَ
التَّبَتُّلِ وَ الْإِبْتِهَالِ وَ أَعْفِرْ وَجْهِي بَتُرَابِ عَتَبَةِ
تَقَدَّسَتْ عَنْ إِدْرَاكِ أَهْلِ الْحَقَائِقِ وَ النُّعُوتِ
مِنْ أَوْلَى الْأَلْبَابِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى عَبْدِكَ الْخَاضِعِ
الْخَاشِعِ بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ بِلِحْظَاتِ أَعْيُنِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تُعَمِّرَهُ فِي بَحَارِ رَحْمَةِ
صَمْدَانِيَّتِكَ أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مَنْ أَنْ تُوصَفَ بِوَصْفِ مَا سِوَاكَ أَوْ
تُعْرَفَ بِعِرْفَانِ دُونِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ فَاجْعَلْ صَلَاتِي كَوَثْرَ الْحَيَوَانِ لِيَبْقَى بِهِ
ذَاتِي بِدَوَامِ سُلْطَنَتِكَ وَ يَذْكُرَكَ فِي كُلِّ عَالَمٍ مِنْ
عَوَالِمِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً أُخْرَى وَ يَقُولُ:

يَا مَنْ فِي فِرَاقِكَ ذَابَتِ الْقُلُوبُ وَ الْأَكْبَادُ وَ
بِنَارِ حُبِّكَ اشْتَعَلَ مَنْ فِي الْبِلَادِ أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ سَحَرْتَ الْأَفَاقَ بِأَنْ لَا
تَمْنَعَنِي عَمَّا عِنْدَكَ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ * أَيُّ

ملکوت بر سریر عزت ابدیه استقرار ده و اکیلی
 جلیل مواهب کلیه بر سر نه تا در جهان بالا سر
 فراز گردند و با نغمه و آواز به شکرانه الطاف
 پردازند توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و
 بخشنده و بینا انک انت الکریم العظیم المتعال.

ع ع

اوست درخشنده و تابان

ای خداوند این بنده مستمند را در درگاه
 خداوندیت ارجمند نما و این افتاده بیچاره
 را بلند و دانشمند فرما دلش را دریا کن و
 جانش را همدم جهان بالا همراز سروش و
 هم آواز مرغ پرخروش تا چون پرندگان گلشن

رَبِّ تَرَى الْغَرِيبَ سَرَعًا إِلَىٰ وَطْنِهِ الْأَعْلَىٰ ظِلِّ قَبَابٍ
 عَظَمَتِكَ وَ جَوَارِ رَحْمَتِكَ وَ الْعَاصِي قَصْدَ بَحْرٍ
 غُفْرَانِكَ وَ الدَّلِيلَ بِسَاطِ عِزِّكَ وَ الْفَقِيرَ أُفُقَ
 غَنَائِكَ * لَكَ الْأَمْرُ فِيمَا تَشَاءُ * أَشْهَدُ أَنَّكَ
 أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي فِعْلِكَ وَ الْمَطَاعُ فِي حُكْمِكَ
 وَ الْمُخْتَارُ فِي أَمْرِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: اللَّهُ اِبْهِي

ثُمَّ يَنْحَنِي لِلرُّكُوعِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَىٰ وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي تَرَىٰ رُوحِي مُهْتَزًّا فِي جَوَارِحِي وَ
 أَرْكَانِي شَوْقًا لِعِبَادَتِكَ وَ شَغْفًا لِذِكْرِكَ وَ
 ثَنَائِكَ وَ يَشْهَدُ بِمَا شَهِدَ بِهِ لِسَانُ أَمْرِكَ فِي
 مَلَكُوتِ بَيَانِكَ وَ جَبْرُوتِ عِلْمِكَ * أَيُّ رَبِّ

هُوَالله

ای خداوند فضل و عنایتی و حفظ و حمایتی و لطف و صیانتی تا نهایت ایام ممتاز از بدایت گردد و خاتمه الحیات فاتحه الالطاف شود و هر دم لطف و عنایتی رسد و هر نفس عفو و رحمتی مبدول گردد تا آنکه در ظلّ ممدود تحت لواء معقود به ملکوت محمود راجع گردد توئی منان و مهربان و توئی ربّ الجود و الاحسان . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این مشتاقان آشفته روی تو اند و سرگشته کوی تو و متوجه به سوی تو و عاشقان خوی دلجوی تو این نفوس مبارک را در جهان

أَحِبُّ أَنْ أَسْأَلَكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ كُلِّ مَا عِنْدَكَ
لِإِثْبَاتِ فَقْرِي وَإِعْلَاءِ عَطَائِكَ وَغَنَائِكَ وَإِظْهَارِ
عَجْزِي وَإِبْرَازِ قُدْرَتِكَ وَاقْتِدَارِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى وَيَقُولُ:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْحَاكِمُ فِي الْمَبْدِئِ وَالْمَآبِ * إِلَهِي إِلَهِي عَفْوِكَ
شَجَعَنِي وَرَحْمَتِكَ قَوَّتَنِي وَنِدَاوِكَ أَيْقَظَنِي وَ
فَضْلِكَ أَقَامَنِي وَهَدَانِي إِلَيْكَ وَإِلَّا مَا لِي وَ
شَأْنِي لِأَقُومَ لَدَى بَابِ مَدِينِ قُرْبِكَ أَوْ أَتُوجِّهَ

إِلَى الْأَنْوَارِ الْمُشْرِقَةِ مِنْ أُنْفُقِ سَمَاءِ إِرَادَتِكَ *
أَيُّ رَبِّ تَرَى الْمَسْكِينِ يَقْرَعُ بَابَ فَضْلِكَ وَ
الْفَانِي يُرِيدُ كَوَثْرَ الْبَقَاءِ مِنْ أَيَادِي جُودِكَ *

لَكَ الْأَمْرِ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ يَا مَوْلَى الْأَسْمَاءِ وَ لِي
التَّسْلِيمِ وَ الرِّضَاءِ يَا فَاطِرَ السَّمَاءِ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَيَقُولُ:
اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مَنْ أَنْ تَصْعَدَ إِلَى سَمَاءِ قُرْبِكَ أَذْكَارُ
الْمُقَرَّبِينَ أَوْ أَنْ تَصِلَ إِلَى فِنَاءِ بَابِكَ طُيُورُ أَفْتَدَةِ
الْمُخْلِصِينَ * أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ مُقَدَّسًا عَنِ
الْصِّفَاتِ وَ مُنَزَّهًا عَنِ الْأَسْمَاءِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْأَبْهَى.

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار این نفس پاک توجّه به ملکوت تو
نمود و تضرّع و زاری کرد تا حال اسیر ناسوت بود
حال قصد ورود در ملکوت بقا نمود و توجّه به
جهان روحانی کرد و امید الطاف نامتناهی
داشت ای آمرزگار گنه بیامرز و عفو و غفران
مبذول دار این تشنه را به چشمه حیات رسان و
این ماهی را در بحر بی پایان غفران غوطه ده
تا این طیر به گلشن رحمانی پرواز نماید و در
حدائق عفو و مغفرت نامتناهی درآید توئی
آمرزنده و بخشنده و مهربان . ع ع

أَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ الْأَشْيَاءَ وَالْمَلَأُ الْأَعْلَى وَالْجَنَّةُ
 الْعُلْيَا وَعَنْ وَرَائِهَا لِسَانُ الْعِظْمَةِ مِنَ الْأَفْقِ الْأَبْهَى
 أَنْكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَالَّذِي ظَهَرَ إِنَّهُ هُوَ
 السِّرُّ الْمَكْنُونُ وَالرَّمْزُ الْمَخْزُونُ الَّذِي بِهِ اقْتَرَنَ
 الْكَافُ بِرُكْنِهِ النَّوْنُ * أَشْهَدُ أَنَّهُ هُوَ الْمَسْطُورُ مِنَ
 الْقَلَمِ الْأَعْلَى وَالْمَذْكُورُ فِي كُتُبِ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
 وَالنَّثْرِ.

ثُمَّ يَقُومُ مُسْتَقِيمًا وَيَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْوُجُودِ وَمَالِكِ الْغَيْبِ وَالشُّهُودِ تَرَى
 عَبْرَاتِي وَزَفْرَاتِي وَتَسْمَعُ ضَجِيجِي وَصَرِيحِي
 وَحَيْنَ فُؤَادِي وَعِزَّتِكَ اجْتِرَاحَاتِي أَبْعَدْتَنِي
 عَنِ التَّقَرُّبِ إِلَيْكَ وَجَرِيرَاتِي مَنَعْتَنِي عَنِ

در زمان زندگانی به نفعه رحمانی زنده شدند
 دیده بینا یافتند گوش شنوا داشتند از هر بستگی
 آزاد بودند و پیوسته به عنایات خرم و دلشاد حال
 به جهان راز پرواز نمودند و در جوار رحمت بر
 شجره طوبی لانه و آشیانه سازند و به نغمه و ترانه
 پردازند خدایا این نفوس را گناه بیامرزد و از چاه
 به اوج ماه برسان در گلشن الطاف راه ده و در
 چمن عفو و غفران پناه بخش سرور آزادگان کن و
 در حلقه مقربان درآر بازماندگان را نوازش فرما
 و آسایش بخش و زیور عالم آفرینش کن تا به
 ستایش تو پردازند و به تسبیح و تقدیس تو
 تویی عفو تویی غفور تویی آمرزنده و مهربان.

ع ع

پروردگارا کردگارا

ای یزدان من و خداوند مهربان من

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان راستان خاور
زمین شیفته و آشفته روی تو اند و سرگشته و
گمگشته کوی تو سالهای دراز نگران روی تابان
تو بودند و در آتش مهر سوزان توپس دری بگشا و
پرتوی ببخشا تا دلها آسمان گردد و جانها گلستان

توئی توانا توئی بینا . ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

آمرزنده و مهربانا این جانهای پاک از زندان
خاک آزاد شدند و به جهان تو پرواز کردند
نیکخو بودند و مفتون روی تو و تشنه جوی تو

الْوُرُودِ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ، أَيُّ رَبِّ حُبِّكَ
أَضْنَانِي وَ هَجْرَكَ أَهْلَكْنِي وَ بَعْدَكَ أَحْرَقْنِي
أَسْأَلُكَ بِمَوْطِئِ قَدَمَيْكَ فِي هَذَا الْبَيْدَاءِ وَ بِلَيْبِكَ
لَيْبِكَ أَصْفِيائِكَ فِي هَذَا الْفُضَاءِ وَ بِنَفْحَاتِ
وَحْيِكَ وَ نَسَمَاتِ فَجْرِ ظُهُورِكَ بِأَنْ تُقَدِّرَ لِي
زِيَارَةَ جَمَالِكَ وَ الْعَمَلَ بِمَا فِي كِتَابِكَ.

ثُمَّ يَكْبُرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللَّهُ اِبْهِي

وَ يَرْكَعُ وَيَقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا أَيْدَيْتَنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَ
ثَنَائِكَ وَ عَرَفْتَنِي مَشْرِقَ آيَاتِكَ وَ جَعَلْتَنِي
خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ وَ خَاشِعًا لِأُلُوهِيَّتِكَ وَ مُعْتَرِفًا
بِمَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ عَظَمَتِكَ.

ای یزدان پاک

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم آواره
بودند و سرگردان و بی سر و سامان حال که در
پناه خود جان بخشیدی و الطاف بی پایان روا
داشتی معتکف کوی خویش نمودی و دلداده
روی خویش و با بهره از خوی خویشاین جانهای
پاک را تابناک کن و در اعلیٰ غرف افلاک منزل
و مأوی بخش ظهیر و نصیر شو و شهریاران کشور
اثیر فرما تا هر یک در افق وجود تابنده اختری
گردند و از گنج محبت و هدایت دیهیم و
افسری جویند توئی مقتدر توئی توانا و توئی
شنونده و بینا. ع ع

ثُمَّ يَقُومَ وَيَقُولُ:

إِلَهِي إِلَهِي عَصِيَانِي أَنْقَضَ ظَهْرِي وَ غَفَلْتِي
أَهْلَكْتَنِي * كُلَّمَا أَتَفَكَّرْتُ فِي سُوءِ عَمَلِي وَ حُسْنِ
عَمَلِكَ يَذُوبُ كِبْدِي وَيَغْلِي الدَّمُ فِي عُرُوقِي * وَ
جَمَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ إِنَّ الْوَجْهَ يَسْتَحْيِي أَنْ
يَتَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَ أَيَادِي الرَّجَاءِ تَخْجَلُ أَنْ تَرْتَفَعَ إِلَيَّ
سَمَاءَ كَرَمِكَ * تَرَى يَا إِلَهِي عَبْرَاتِي تَمْنَعُنِي عَنِ
الدُّكْرِ وَ الثَّنَاءِ يَا رَبَّ الْعَرْشِ وَ الثَّرَى * أَسْأَلُكَ
بِآيَاتِ مَلَكُوتِكَ وَ أَسْرَارِ جِبْرُوتِكَ بِأَنْ تَعْمَلَ
بِأَوْلِيَائِكَ مَا يَنْبَغِي لِجُودِكَ يَا مَالِكَ الْوُجُودِ
وَ يَلِيقُ لِفَضْلِكَ يَا سُلْطَانَ الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ.

ثُمَّ يَكْبُرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللَّهُ اِبْهِي

وَيَسْجُدُ وَيُقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهَنَا بِمَا أَنْزَلْتَ لَنَا مَا يُقَرِّبُنَا إِلَيْكَ
وَيَرْزُقُنَا كُلَّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَزُبْرِكَ * أَيُّ
رَبِّ نَسْأَلُكَ بِأَنْ تَحْفَظَنَا مِنْ جُنُودِ الظُّنُونِ وَ
الأُوْهَامِ * إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَلَّامُ.

ثُمَّ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَتَعَدَّدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِمَا شَهِدَ بِهِ أَصْفِيَاؤُكَ وَاعْتَرَفَ بِمَا
اعْتَرَفَ بِهِ أَهْلُ الْفِرْدَوْسِ الْأَعْلَى وَالَّذِينَ طَافُوا
عَرْشَكَ الْعَظِيمَ * الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ لَكَ يَا
إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

درگاهت پناه آریم توئی دهنده و بخشنده و توانا.

ع ع

هُوَالله

ای پاک یزدان این نهالان جویبار هدایت را از
باران ابر عنایت تر و تازه فرما و به نسیم ریاض
احدیّت اهتزازی بخش و به حرارت شمس
حقیقت جانی تازه عطا نما تا نشو و نما نمایند و
روز به روز ترقی کنند و شکفته گردند و پر بار و
برگ شوندای پروردگار جمله را هوشیار کن و
قوّت و اقتدار بخش و مظاهر تأیید و توفیق
فرما که در نهایت برازندگی در بین خلق
محشور شوند توئی مقتدر و توانا . ع ع

هُوَ اللَّهُ

خداوندا مهربانا کودکانیم بینوا و طفلانیم در
نهایت فقر و فنا ولی سبزه جویبار توئیم و نهالهای
پر شکوفه بهار تو از رشحات سبحان رحمت
طراوتی بخش و از حرارت آفتاب موهبت نشو و
نما احسان فرما از نسیم حدائق حقایق لطافتی
عنایت کن و در بوستان معارف درختان پربرگ و
بار فرمادرافق سعادت ابدی نجوم ساطع الانوار
کن و در انجمن عالم انسانی چراغهای نورانی
فرما پروردگارا اگر بنوازی هر یک شهباز اوج
عرفان گردیم و اگر بگذاری بگدازیم و به ضرر
وزیان گرفتار شویم هر چه هستیم از توئیم و به

وَضُو

وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ لَهُ أَنْ يَغْسِلَ يَدَيْهِ وَفِي حِينَ لَعَسَلِ
يُقُولُ:

إِلَهِي قَوِّ يَدَيَّ لِتَأْخُذَ كِتَابَكَ بِاسْتِقَامَةٍ لَا تَمْنَعُهَا
جُنُودُ الْعَالَمِ ثُمَّ احْفَظْهَا عَنِ التَّصَرُّفِ فِيمَا لَمْ
يَدْخُلْ فِي مَلِكِهَا * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.

وَفِي حِينَ غَسَلِ الْوَجْهِ يَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ وَجْهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ * نَوَّرَهُ بِأَنْوَارِ
وَجْهِكَ ثُمَّ احْفَظْهُ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى غَيْرِكَ

نماز وسطی

(صلاة وسطی که در بامداد و حین زوال (ظهر تا غروب) و اصیل (بعد از غروب) تلاوت میشود)

و بَعْدَ لَهُ أَنْ يُقُومَ مُتَوَجِّهًا إِلَى الْقِبْلَةِ وَيُقُولَ:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * لَهُ الْأَمْرُ وَالْخَلْقُ * قَدْ
أَظْهَرَ مَشْرِقَ الظُّهُورِ وَ مَكَلَّمَ الطُّورَ الَّذِي بِهِ أَنَارَ
الْأَفُقَ الْأَعْلَى وَ نَطَقَتْ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى وَ ارْتَفَعَ
النِّدَاءُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ قَدْ أَتَى الْمَالِكُ
الْمَلِكُ وَ الْمَلَكُوتُ وَ الْعِزَّةُ وَ الْجَبَرُوتُ لِلَّهِ
مَوْلَى الْوَرَى وَ مَالِكِ الْعَرْشِ وَ الثَّرَى

ثُمَّ يَرْكَعُ وَيَقُولُ:

پیور قابلیتت بخش تا ملکوتی گردهم ربانی شوم
روحانی شوم نورانی گردهم توئی مقتدر و توانا و
مهربان . عبدالبهاء عباس

هُوَاللَّهُ

ای بدیع الألفاف لطفی بدیع نما و لطافت ربیع
بخشا ما نهالانیم به دست مرحمت کشته و با
آب و گل مودت سرشته محتاج جوی عطای
توئیم و شایان ابر سخای تواین کشت امید را
به خود مگذار و از باران عنایت دریغ مدار از
سحاب جودت بار تا نهال وجود بار آید و
دلبر مقصود در کنار . عبدالبهاء عباس

سُبْحَانَكَ عَنْ ذِكْرِي وَ ذِكْرِ دُونِي وَ وَصْفِي وَ
وَصَفِي مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ

ثُمَّ يَقُومَ لِلْقُنُوتِ وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ تَشَبَّثَ بِأَنَامِلِ الرَّجَاءِ بِأَذْيَالِ
رَحْمَتِكَ وَ فَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ بَأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * قَدْ أَظْهَرْتَ أَمْرَكَ وَ وَفَيْتَ
بِعَهْدِكَ وَ فَتَحْتَ بَابَ فَضْلِكَ عَلَيَّ مِنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ * وَ الصَّلَاةَ وَ السَّلَامَ وَ
التَّكْبِيرَ وَ الْبَهَاءَ عَلَيَّ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ مَا

لاهوته طلبیم غنای حقیقی جوئیم و از بقای
معنوی سخن گوئیم هر که را پرتو آفتاب
درخشانست گیرد از ظلمت تراب بیزار است و هر
که را آب ناب سیراب نماید از نمایش سراب در
کنار پس ای پروردگار نیستی آموز تا نار هستی بر
افروزد و حجاب خود پرستی بسوزد تا میان حبیب
و محبوب آشنائی افتد و بین طالب و مطلوب
رسم جدائی برافتد توئی دهنده و بخشنده و
مهربان اتک انت الکریم العزیز المنان . ع

هُوَاللَّهُ

ای خدا طفل معصومم در پناه خود حفظ نما
عنایتی کن و رحمتی بفرما تربیت نما به نعمت

مقتدر و مهربان و توئی دهنده و بخشنده و سابق
الإِنْعَامِ. ع ع

هُوَ اللهُ

ای ایزد دادگر ای خدای مهر پرور ما نهالان
بوستان توئیم به دست مرحمت کشته و به جبهه
ما خط محبت نوشته کل را اشجار پرثمر کن و
همه ما را درختان بارور فرما حروفات مفرده ایم
کلمات باهرات نما کلمات مجمله ایم آیات
بینات فرما اوراق باطله ایم کتاب مبین کن
نقاط سافله ایم احرف علیین نما ذلیل و
خواریم از ذلت برهان بی برگ و باریم به
برگ و نوا رسان گنج ملکوت خواهیم و کنز

مَنْعَتَهُمْ شُؤْنَاتِ الْخَلْقِ عَنِ الْإِقْبَالِ إِلَيْكَ وَ
أَنْفَقُوا مَا عِنْدَهُمْ رَجَاءً مَا عِنْدَكَ * إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الْكَرِيمُ.

نماز صغیر

(صلاة صغیر که از زوال به زوال (ظهر تا غروب) تلاوت
می شود)

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِأَنَّكَ خَلَقْتَنِي لِعِرْفَانِكَ وَعِبَادَتِكَ
* أَشْهَدُ فِي هَذَا الْحِينِ بِعَجْزِي وَقُوَّتِكَ وَضَعْفِي
وَاقْتِدَارِكَ وَفَقْرِي وَغِنَائِكَ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْمُهَيِّمِنُ الْقَيُّومُ.

هُوَاللَّهُ

طفل صغیرم پستان عنایت را ثدی عزیزکن و از
شهد و شیر محبت نشو و نما بخش و در آغوش
معرفت پرورش ده در کودکی آزادگی ده و
فرزاندگی بخش و این بی نیاز را محرم ملکوت
راز نما توئی مقتدر و توانا . ع ع

هُوَاللَّهُ

خداوندا این طفل صغیر را در آغوش محبت
پرورش فرما و از ثدی عنایت شیر ده این نهال
تازه را در گلشن محبت بنشان و به رشحات
سحاب عنایت پرورش ده از اطفال ملکوت
کن و به جهان لاهوت هدایت فرما توئی

دعا برای تلاوت در هر صبح و شب

﴿هو الاهی﴾

(اقرأ هذا الدعاء في كل صباح ومساء)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الَّذِي بِهِ اشْرَقَتْ شَمْسُ
اَمْرِكَ عَنِ افْقِ وَحْيِكَ بِأَنْ لَا تَجْعَلَنَا مَحْرُومًا مِنْ
نَفْحَاتِ الَّتِي تَمَرُّ عَنِ شَطْرِ عِنَايَتِكَ ثُمَّ اجْعَلْنَا يَا
إِلَهِي خَالِصًا لَوْجْهِكَ وَمَنْقَطَعًا عَمَّا سِوَاكَ ثُمَّ
احْشُرْنَا فِي زَمْرَةِ عِبَادِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ
اِشْرَاطَ الْبَشَرِيَّةِ عَنِ التَّوَجُّهِ اِلَى الْمَنْظَرِ
الْاَحْدِيَّةِ * أَي رَبِّ فَاَدْخُلْنَا فِي ظِلِّ رَحْمَتِكَ
الْكُبْرَى ثُمَّ احْفَظْنَا مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ده و این نهال پژمرده را به نسیم بهار روحانی
حرکت و طراوت بخش بیدار کن هشیار کن
بزرگوار کن حیات ابدیه بخش و در ملکوت
پایدار کن.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای جلیل اکبر این کنیز صغیر را دختر خوش اختر
فرما و در درگاه احدیت عزیز کن از جام
محبت لبریز نما تا شور و ولهی انگیزد و
مشک و عنبری بیزد توئی مقتدر و توانا و توئی
دانا و بینا . ع ع

باسمك الأبهى و أشرينا زلال خمر عنایتك و
رحیق فضلک و الطافك * و اناك أنت المقتدر
على ما تشاء و اناك أنت الغفور الرحيم * أي ربّ
فاستقمنا على حبك بين خلقك * لأنّ هذا أعظم
عطيتك لبريتك و اناك أنت أرحم الراحمين *

دعای صبح

﴿هُوَ السَّمِيعُ الْمُجِيبُ﴾

يا الهی أصبحت في جوارك و الّذی استجارك
ينبغي أن يكون في كنف حفظك و حصن
حمایتك * أي ربّ نور باطني بأنوار فجر
ظهورك كما نورّت ظاهري بنور صباح عطائك
*

*

دعای خواب

﴿أَنْتَ الذَّاكِرُ وَأَنْتَ الْمَذْكُورُ﴾

یا الهی و سیدی و مقصودی أراد عبدک أن ینام
فی جوار رحمتک و یستریح فی ظلّ قباب فضلک
مستعیناً بحفظک و حراستک * ای ربّ أسألك
بعینک الّتی لاتنام أن تحفظ عینی عن النّظر الی
دونک ثمّ زد نورها لمشاهدة آثارک و النّظر الی
أفق ظهورک* أنت الّذی ضعفتم کینونة القدرة
عند ظهورات قدرتک * لا إله إلاّ أنت القویّ
الغالب المختار*

در جان و دل افروز و پرده اوهام بسوز دیده به
مشاهده جمالت روشن کن جان و وجدانم غبطه
گلزار و گلشن فرما از هر قیدی آزاد کن الطاف بی
پایان عطا نما تا جز تو نبینیم و به غیر از راه
محبت نیوئیم و جز راز دلبری تو نگوئیم توئی
بیننده و بخشنده و توانا. ع ع

هو الله

ای خداوند بمانند کودکی بینوا را پناه باش و
بیچاره پرگناه را آمرزنده و مهربانای پروردگار
هر چند گیاه تباہیم ولی از گلستان توئیم و
نہال بی شکوفه و برگیم ولی از بوستان تو پس
این گیاه را به رشحات سحاب عنایت پرورش

دعای خروج از شهر

﴿هُوَ اللَّهُ تَعَالَى شَأْنَهُ الْعِظَمَةُ وَالْأَقْتِدَارُ﴾

یا ایها المذکور لدى المظلوم، فی حین الخروج
عن المدينة قل إلهی إلهی خرجت من بیتی
معتصماً بحبل عنایتک و أودعت نفسی تحت
حفظک و حراستک * أسألك بقدرتک الّتی بها
حفظت اولیائک من کلّ ذی غفلة و ذی شرارة و
کلّ ظالم عنید و کلّ فاجر بعید بان تحفظنی
بجودک و فضلک ثمّ أرجعنی الی محلّی
بحولک و قوتک انّک أنت المقتدر المهیمن
القیوم*

را به جلیل اکبر دلالت کنند توئی دهنده و
بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای بی نیاز این کنیز ناچیز را در آستان مبارکت
قبول فرما و این بال و پر شکسته را در هوای
قدس عنایتت پرواز ده این فقیره را به کنز غنا
دلالت فرما و این ذلیل را به درگاه عزّت هدایت
کن . ع ع

هُوَاللّٰهُ

پروردگارا کنیز درگاهم و ضعیف ناتوان و تو
مُعین و نصیر بیچارگانای دلبر مهربان آتشی

هُوَ اللهُ

ای دلبر آفاق این جمع نساء ترا کنیزانند و از شدت محبت اشک ریزان و از کمال شوق کف زنان و پاکوبان افروخته اند و جان سوخته و از ما سِوای تو دو دیده دوخته ای دلبر مهربان این ورقات فانیات را پر شور و شعله نما تا از لمعه نور در صحرای طور اقتباس کنند و رَبِّ أَرِنِي كَوْيَانَ يَوْمَ لَقَا رَا احساس نمایند پروردگارا هر چند ایام غیبت است ولی این قرن عظیم ترا عصر ظهور است و این صحرای وسیع وادی ایمن و شعله طور پروردگارا فیض ابدی بخش و فوز سرمدی ده تا به خدمت امرت قیام نمایند و آن کشور

دعای شکر

﴿هُوَ اللهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعِظْمَةُ وَالْاِقْتِدَارُ﴾
الهی الھی أشکرک فی کلّ حال و أحمّدک فی جمیع الاحوال * فی النّعمة الحمد لك یا اله العالمین و فی فقدها الشکر لك یا مقصود العارفين * فی البأساء لك الثّناء یا معبود من فی السموات و الارضین و فی الضّراء لك السنّاء یا من بك انجذبت أفئدة المشتاقین * فی الشّدّة لك الحمد یا مقصود القاصدین و فی الرّخاء لك الشّکر یا أيّها المذكور فی قلوب المقرّبین * فی الثّروة لك البهَاء یا سیّد المخلصین و فی الفقر لك الامر یا رجاء الموحّدين * فی الفرح لك الجلال یا لا إله إلا أنت و فی

هُوَ الْإِبْهَى

پروردگارا پاک کردگارا این ورقه خضره نضره که
در ریاض محبت روئیده و در حدیقه معرفت از
شجره عنایت دمیده چشمش به افق الطاف بی
پایان باز است و قلبش در خلوتگاه راز محرم و با
واقفان راز دمساز و همراز از ملکوت ابهات
تأییدی بفرما و از جبروت اعلایت توفیقی عنایت
کن که بر عهد و میثاقت مستقیم و برقرار ماند
و بر پیمان و ایمانت ثابت و استوار ربِّ وَفَّقْهَا
عَلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
الْوَهَّابُ.

ع ع

الْحَزْنَ لَكَ الْجَمَالَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * فِي الْجُوعِ
لَكَ الْعَدْلَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي الشَّبَعِ لَكَ
الْفَضْلَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * فِي الْوَطَنِ لَكَ الْعَطَاءَ
يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي الْغُرْبَةِ لَكَ الْقَضَاءَ يَا لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ * تَحْتَ السَّيْفِ لَكَ الْإِفْضَالَ يَا لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ وَ فِي الْبَيْتِ لَكَ الْكَمَالَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ * فِي الْقَصْرِ لَكَ الْكِرْمَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ
فِي التُّرَابِ لَكَ الْجُودَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * فِي
السَّجْنِ لَكَ الْوَفَاءَ يَا سَابِغَ النَّعْمِ وَ فِي الْحَبْسِ
لَكَ الْبَقَاءَ يَا مَالِكَ الْقَدَمِ * لَكَ الْعَطَاءَ يَا مَوْلَى
الْعَطَاءِ وَ سُلْطَانَ الْعَطَاءِ وَ مَالِكَ الْعَطَاءِ أَشْهَدُ
أَنَّكَ مَحْمُودٌ فِي فِعْلِكَ يَا أَصْلَ الْعَطَاءِ وَ مَطَاعَ

فی حکمک یا بحر العطاء و مبدأ العطاء و مرجع
العطاء*

دعای صیام (روزه)

﴿هُوَ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ﴾

يا إله الرَّحْمَنِ و المقتدر على الامكان ترى عبادك
و أرقائك الذين يصومون في الايام بأمرک و
ارادتك و يقومون في الاسحار لذكرك و ثنائك
رجاء ما کنز فی کنائز فضلك و خزائن جودك و

کرمک * أسألك يا من بيدك زمام الممكنات
و فی قبضتك ملکوت الأسماء و الصّفات بأن
لا تحرم عبادك عن أمطار سحاب رحمتك فی
أيامک و لا تمنعهم عن رشحات بحر

نجات بخش و به ایوان رحمن در آرای پروردگار
هر چند گنه کاریم توئی آمرزگار هر چند غریق بحر
عصیانیم توئی خداوند مهربان عفو قصور فرما و
مغفرت موفور بنما فیض حضور بخش و صهبای
سرور بنوشان ما اسیر خطائیم و توئی امیر عطا ما
غریق معصیتیم و تو خداوند رحمت کبری هر چه
هستیم منسوب به آستان توئیم و هر چه باشیم
مقیم درگاه تو توئی بخشنده و درخشنده و پاینده
و مهربان و توئی کریم و رحیم و عظیم
الأحسان و کثیر الغفران انک انت التّوّاب یا
ربّ الأرباب . ع ع

یزدان مهربانا

این کنیز عزیزوله انگیز بود و با عقل و تمیز مشتاق دیدار بود و آرزوی آن دیار مینمود و با چشمی اشکبار توجه به ملکوت اسرار داشت بسا شبها که مشغول به راز و نیاز بود و بسا روزها به یاد تو همدم و دمساز هیچ صبحی غافل نبود و هیچ شامی آفل نگشت مانند مرغ خوش آهنگ مردم به تلاوت الواح و آیات مشغول بود و به مثابه آئینه آرزوی نور تجلی مینمود ای آمرزگار این هوشیار را به بارگاه بزرگواری خویش راه ده و این مرغ دست آموز را به حدیقه بقا پرواز بخش این مشتاق پراحتراق را به وثاق وصال داخل کن و این آشفته پریشان را از حرمان

رضائك * ای ربّ قد شهدت الذّرات بقدرتك و سلطانتك و الآيات بعظمتك و اقتدارك * فارحم يا إله العالم و مالك القدم و سلطان الامم عبادك الذين تمسّكوا بحبل أوامرك و خضعوا عند ظهورات أحكامك من سماء مشيئتك * أي ربّ ترى عيونهم ناظرة الى أفق عنايتك و قلوبهم متوجّهة الى بحور الطافك و أصواتهم خاشعة لندائك الاحلى الذي ارتفع من المقام الاعلى باسمك الابهى * أي ربّ فانصر أحبّتك الذين نبذوا ما عندهم رجاء ما عندك و أحاطتهم البأساء و الضراء بما عرضوا عن الورى و أقبلوا الى الأفق الاعلى * أي ربّ أسألك بأن تحفظهم من شئون النفس و الهوى و

و ماوی بخش اټک انت الکریم المتعال . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای خداوند این کنیز مستمند را در ملکوت
خویش قبول نما و به فیض ابدی محفوظ فرما
جام عشق بنوشان و نور عرفان بخش در چشمه
ایوب غوطه ده و از محن و آلام اخلاق بشری
شفا بخش پرتوی از صفات خویش مبدول فرما
آسمانی کن ربّانی نما نفثات روح القدس بدم
به روح وحدت عالم انسانی زنده نما لسان
ناطق ده قلب فارغ بخش حجج و برهان الهام
کن و سبب هدایت نفوس فرما توئی مقتدر و
توانا و توئی کریم و رحیم و دانا . ع ع

تؤیّدهم علی ما ینفعهم فی الآخرة و الاولی * ای
ربّ أسألك باسمک المکنون المخزون الّذی
ینادی بأعلى النّداء فی ملکوت الانشاء و یدعوا
الکلّ الی سدرة المنتهی و المقام الاقصى بأن
تنزل علینا و علی عبادک من أمطار سحاب
رحمتک لیطهّرنا عن ذکر غیرک و یقرّبنا الی شاطئ
بحر فضلک * ای ربّ فاکتب لنا من قلمک
الاعلی ما یبقی به ارواحنا فی جبروتک و اسمائنا
فی ملکوتک و أجسادنا فی کنائر حفظک و
أجسامنا فی خزائن عصمتک * اټک أنت
المقتدر علی ما کان و ما یکون * لا إله إلا
أنت المهیمن القیوم * ای ربّ ترى آیادی
الرجاء مرتفعة الی سماء جودک و کرمک *

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار ای آموزگار این امه موقنه ات را با اولاد و احفاد بر عهد و میثاقت ثابت و مستقیم فرما و بر پیمانت محکم و استوار نما و از امتحان و افتتان محفوظ و مصون بدار و از مادون خود مستغنی و بی نیاز کن و در پناه عفو و غفران منزل و مأوی بخش و نور دیده اش و فلذه کبدش را از هر مشکلی و بلیّه شدیده رهائی بخش و روح و جانش و پسر مهربانش در کهف حمایت صیانت فرما توئی عفو غفور و راحم یوم النّشورای خداوند این مادر و فرزند را در بحبوحه جنّت ابھی ملجأ و پناه ده و در جوار رحمت کبری بعد از عروج از عالم ادنی منزل

أَسْأَلُكَ بِأَنْ لَا تَرْجِعَهَا إِلَّا بِكُنُوزِ عَطَائِكَ وَ إِحْسَانِكَ * أَيُّ رَبِّ فَكْتُبْ لَنَا وَ لِآبَائِنَا وَ أُمَّهَاتِنَا كَلِمَةَ الْغُفْرَانِ ثُمَّ اقْضِ لَنَا مَا أَرَدْنَا مِنْ طَمَطَامِ فَضْلِكَ وَ مَوَاهِبِكَ ثُمَّ اقْبَلْ مِنَّا يَا مَحْبُوبِنَا مَا عَمَلْنَا فِي سَبِيلِكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالَى الْفَرْدُ الْوَاحِدُ الْغَفُورُ الْعَطُوفُ *

دعای نوروز

﴿الاعظم﴾

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَ النَّيْرُوزَ عِيداً لِلَّذِينَ صَامُوا فِي حَبِّكَ وَ كَفَّوْا أَنْفُسَهُمْ عَمَّا يَكْرَهُهُ رِضَاؤُكَ * أَيُّ رَبِّ اجْعَلْهُمْ مِنْ نَارِ حَبِّكَ وَ حَرَارَةِ صَوْمِكَ مُشْتَعِلِينَ فِي أَمْرِكَ وَ

المقتدر العزيز الغفور الرحمن الرحيم . ع ع

هُوَالله

پروردگارا عنایت فرما هدایت بخش پرورش ده
نشو و نما عطا کن بنت ملکوت نما فیض
لاهورت بخش روحانی کن نورانی نما رحمانی
کن آسمانی فرما تا از عالم طبیعت رها یابم و از
جهان ماوراء طبیعت خبرگیرم زنده شوم خلق و
خوی رحمانی جویم نشر تعالیم الهی نمایم
فیض ابدی طلبم و موهبت الهی خواهم توئی
دهنده و بخشنده و مهربان . ع ع

مشتغلین بذکرك و ثنائك * أي ربّ لَمَّا زینتہم
بطرار الصّوم زینتہم بطراز القبول بفضلک و
احسانک لانّ الاعمال کلّھا معلّقة بقبولک و
منوطة بأمرک * لو تحکم لمن أفطر حکم الصّوم
انّه ممّن صام في أزل الآزال و لو تحکم لمن
صام حکم الافطار انّه ممّن اغبر به ثوب الامر و
بعد عن زلال هذا السّلسال * أنت الّذی بک
نصبت رایة أنت المحمود فی فعلک و ارتفعت
أعلام أنت المطاع فی أمرک * عرف یا الهی
عبادک هذا المقام لیعلموا شرف کلّ أمر بأمرک
و کلمتک و فضل کلّ عمل باذنک و ارادتک و
لیروا زمام الاعمال فی قبضة قبولک و أمرک
لئلاّ یمنعهم شیء عن جمالك فی هذه الايام

عالم امکان تسلسل یابد و همواره تا جهان باقی
 به عبودیت و عبادت و پرستش و ستایش و نیایش
 درگاه احدیت مشغول و مألوف گردند و ما
 خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ حال این دو
 مرغ آشیانه محبت را در ملکوت رحمانیت عقد
 اقتران ببند و وسیله حصول فیض جاودان فرما تا
 از اجتماع آن دو بحر محبت موج الفت برخیزد و
 لآلی سلاله نجیبه مقدسه بر ساحل وجود ریزد
 مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَ
 الْمَرْجَانُ . ای خداوند مهربان این اقتران را
 اسباب تولید دُرّ و مرجان فرما انک انت

التي فيها ينطق المسيح الملك لك يا موجد
 الروح و يتكلم الحبيب لك الحمد يا محبوب بما
 أظهرت جمالك و كتبت لاصفيائك الورد في
 مقر ظهور اسمك الاعظم الذي به ناح الامم الا
 من انقطع عما سواك مقبلاً الى مطلع ذاتك و
 مظهر صفاتك * أي رب قد أفطر اليوم غصنك و
 من في حولك بعد ما صاموا في جوارك طلباً
 لرضائك قدر له و لهم و للذين وردوا عليك في
 هذه الايام كل خير قدرته في كتابك ثم ارزقهم
 ما هو خير لهم في الدنيا و الآخرة * انك أنت
 العليم الحكيم *

دعای شفا

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الْاَمْنَعِ الْاَقْدَسِ الْاَرْفَعِ الْاَبْهٰی ﴾

بِكَا يَا عَلِيُّ بِيكَا يَا وَفِيُّ بِيكَا يَا بَهِيُّ * اَنْتَ
الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِيكَا يَا سُلْطَانُ بِيكَا يَا رَفْعَانُ بِيكَا يَا دَيَّانُ * اَنْتَ
الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِيكَا يَا اَحَدُ بِيكَا يَا صَمْدُ بِيكَا يَا فَرْدُ * اَنْتَ
الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِيكَا يَا سُبْحَانُ بِيكَا يَا قُدْسَانُ بِيكَا يَا مُسْتَعَانُ *

اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ الْبَاقِي يَا
بَاقِي * بِيكَا يَا عَلِيْمُ بِيكَا يَا حَكِيْمُ بِيكَا يَا
عَظِيْمُ * اَنْتَ الْكَافِي وَ اَنْتَ الشَّافِي وَ اَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِيكَا يَا رَحْمَنُ بِيكَا يَا

بارگاہ است شایان فرما توئی غفور توئی عفو و
توئی بخشنده هر قصور. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این بنده جان نثار را در پناه ملکوت
ابهایت محفوظ و مصون دار و در ظلّ شجره
انیسایت محفوظ و مسرور قوت توحید بخش و
آیت تفرید فرما و جمیع اهل و اطفال و یارانش را
دوست دار. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیمانند به حکمت کبرایت اقتران
در بین اقران مقدر فرمودی تا سلاله انسان در

ذکر تو شغلی ندارم و جز خدمت آرزویی
نخواهم. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار پدر و مادر این بنده درگاه را در
دریای غفران غوطه ده و از گناه و خطا پاک و
مقدس نما عفو و بخشش شایان نما و غفران و
آمرزش ارزان کن توئی آمرزنده و توئی غفور توئی
بخشنده فیض موفور ای آمرزگار هر چند گنه
کاریم ولی امید به وعد و نوید تو داریم و هر
چند در ظلمت خطا مبتلائیم و لکن توجه به
صبح عطا داشته و داریم به آنچه سزاوار
درگاه است معامله کن و هر چه شایگان

عَظْمَانُ بِكَ يَا قَدْرَانُ* أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي* بِكَ يَا مَعْشُوقُ
بِكَ يَا مَحْبُوبُ بِكَ يَا مَجْدُوبُ* أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي* بِكَ يَا عَزِيزُ
بِكَ يَا نَصِيرُ بِكَ يَا قَدِيرُ* أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي* بِكَ يَا حَاكِمُ بِكَ
يَا قَائِمُ بِكَ يَا عَالِمُ* أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي* بِكَ يَا رُوحُ بِكَ يَا نُورُ
بِكَ يَا ظُهُورُ* أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي* بِكَ يَا مَعْمُورُ بِكَ يَا
مَشْهُورُ بِكَ يَا مَسْئُورُ* أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي* بِكَ يَا غَائِبُ
بِكَ يَا غَالِبُ بِكَ يَا وَاهِبُ* أَنْتَ الْكَافِي وَ

گردم و به عبودیتت مؤید شوم به خدمتت پردازم
و در کرم عظیمت بکوشم و جان و دین را در
راحت فدا نمایم توئی دانا توئی بینا هیچ آرزویی
جز این ندارم که از محبت سر به کوه و صحرا
نهم و فریاد به ظهور ملکوت نمایم و ندایت را به
جمیع گوشها برسانم ای خدا این بیچاره را چاره
ئی بخش و این دردمند را درمانی ده و این
مریض را علاجی عطا کن با قلبی سوزان و
چشمی گریان به درگاهت مناجات مینمایم
ای خدا در سبیلت هر بلائی را مهیا هستم و
هر صدمه ای را به جان و دل آرزو نمایم ای
خدا از امتحان محافظه نما تو میدانی که از هر
چیزی گذشته ام و از هر فکری فارغ شده ام جز

أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا قَادِرُ
بِكَ يَا نَاصِرُ بِكَ يَا سَائِرُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا صَانِعُ بِكَ
يَا قَانِعُ بِكَ يَا قَالِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا طَالِعُ بِكَ يَا جَامِعُ
بِكَ يَا رَافِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَانِعُ بِكَ يَا صَانِعُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا جَلِيلُ بِكَ يَا جَمِيلُ بِكَ يَا فَضِيلُ *
أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
بَاقِي * بِكَ يَا عَادِلُ بِكَ يَا فَاضِلُ بِكَ يَا
بَازِلُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا قِيَوْمُ بِكَ يَا دَيْمُومُ

را هوشمند فرمودی و هر مستمند را از کنز هدایت
 بهره مند کردی مواهب بیکران مبذول داشتی و
 بخشش بی پایان شایان فرمودی هدایت کبری
 رایگان بخشیدی و موهبت عظمی ارزان نمودی
 پس این یاران را در ملکوت بزرگوار فرما و با
 یکدیگر رؤف و مهربان فرما تا هر یک بجهت
 دیگری جانفشانی نماید و گوهر افشانی کند و به
 میدان قربانی شتابد فیض رحمانی یابد و مواهب
 آسمانی جوید. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خدا تو شاهی و گواهی که در دل و
 جان آرزویی ندارم جز آنکه به رضایت موفق

بِكَ يَا عَلُّومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَظُومُ بِكَ يَا قَدُومُ بِكَ
 يَا كَرُومُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَحْفُوظُ بِكَ يَا مَلْحُوظُ *
 أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
 بَاقِي * بِكَ يَا عَظُوفُ بِكَ يَا رُؤُوفُ بِكَ يَا
 لَطُوفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي
 يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَلَاذُ بِكَ يَا مَعَاذُ بِكَ يَا
 مُسْتَعَاذُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
 الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا غِيَاثُ بِكَ يَا
 مُسْتَعَاثُ بِكَ يَا نَفَاثُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
 الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا كَاشِفُ
 بِكَ يَا نَاشِفُ بِكَ يَا عَاطِفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ

زیارتنامه حضرت بهاءالله

الْتِنَاءُ الَّذِي ظَهَرَ مِنْ نَفْسِكَ الْأَعْلَى وَ الْبِهَاءُ الَّذِي
طَلَعَ مِنْ جَمَالِكَ الْأَبْهَى عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْكِبْرِيَاءِ
وَسُلْطَانَ الْبَقَاءِ وَمَلِيكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ *
أَشْهَدُ أَنَّ بِكَ ظَهَرَتْ سَلْطَنَةُ اللَّهِ وَاقْتِدَارُهُ وَعَظْمَةُ
اللَّهِ وَكِبْرِيَاؤُهُ وَبِكَ أَشْرَقَتْ شُمُوسُ الْقِدَمِ فِي سَمَاءِ
الْقَضَاءِ وَطَلَعَ جَمَالُ الْغَيْبِ عَنِ أَفْقِ الْبَدَاءِ وَأَشْهَدُ
أَنَّ بِحَرَكَةٍ مِنْ قَلَمِكَ ظَهَرَ حُكْمُ الْكَافِ وَالنُّونِ
وَبَرَزَ سِرُّ اللَّهِ الْمَكُونُ وَبُدَّتِ الْمُمْكِنَاتُ
وَبُعِثَتِ الظُّهُورَاتُ وَأَشْهَدُ أَنَّ بِجَمَالِكَ ظَهَرَ
جَمَالُ الْمَعْبُودِ وَبَوَجْهِكَ لَاحَ وَجْهُ الْمَقْصُودِ
وَبِكَلِمَةٍ مِنْ عِنْدِكَ فُصِّلَ بَيْنَ الْمُمْكِنَاتِ

ملکوت کنیم و به نطق فصیح ستایش جمال و
کمال تو نمائیم توئی بخشنده و مهربان.

عبدالبهاء عباس

هُوَاللَّهُ

خدایا ما ضعیفیم تو قوی کن ما نادانیم تو دانا
فرما خدایا فقیریم غنای ملکوتی ده خدایا مرده
ایم حیات سرمدی بخش خدایا ذلت محضیم
در ملکوت عزیز فرما اگر تأییدات آسمانی
شامل گردد هر یک از ما ستاره درخشنده گردد
والّا از خاک پست تر شود خدایا تأیید کن
نصرت فرما ما را غالب بر نفس و هوی کن و
از عالم طبیعت نجات ده خدایا به نفثات

هُوَ اللهُ

ای پدر آسمانی جنود ملکوت داری و ملائکه
روحانی ما بیچارگان مرغ بال و پر شکسته ایم
ولی در فضای ملکوت پرواز آرزو کنیم ماهیان
تشنه لبیم دریای آب حیات طلبیم پروانه عالم
ناسوتیم آرزوی سراج لاهوت داریم در نهایت
ضعف و بی قوتیم ولی خود را به صف عالم
میزنیم پس ای رب الجنود تأیید فرما تا سپاه انوار
ظفر یابد و لشکر ظلمات شکست خورد ما را
به خدمت ملکوت موقّق دار و بر اسرار الهی
مطلع نما و به سلطنت سرمدی بشارت ده و از
حیات ابدیه بهره و نصیب بخش زیان را گویا
کن و دیده ها را بینا نما تا مشاهده عالم

وَصَعِدَ الْمُخْلِصُونَ إِلَى الذَّرْوَةِ الْعُلْيَا وَالْمُشْرِكُونَ
إِلَى الدَّرَكَاتِ السُّفْلَى وَأَشْهَدُ بِأَنَّ مَنْ عَرَفَكَ فَقَدْ
عَرَفَ اللَّهَ وَمَنْ فَازَ بِلِقَائِكَ فَقَدْ فَازَ بِلِقَاءِ اللَّهِ فَطُوبَى
لِمَنْ آمَنَ بِكَ وَبِآيَاتِكَ وَخَضَعَ بِسُلْطَانِكَ وَشَرَفَ
بِلِقَائِكَ وَبَلَغَ بِرِضَائِكَ وَطَافَ فِي حَوْلِكَ وَحَضَرَ
تَلْقَاءَ عَرْشِكَ فَوَيْلٌ لِمَنْ ظَلَمَكَ وَأَنْكَرَكَ وَكَفَرَ
بِآيَاتِكَ وَجَاحَدَ بِسُلْطَانِكَ وَحَارَبَ بِنَفْسِكَ
وَاسْتَكْبَرَ لَدَى وَجْهِكَ وَجَادَلَ بِبُرْهَانِكَ وَفَرَ مِنْ
حُكُومَتِكَ وَاقْتَدَارِكَ وَكَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فِي
أَلْوَابِ الْقُدْسِ مِنْ إصْبَعِ الْأَمْرِ مَكْتُوبًا. فَيَا إِلَهِي
وَمَحْبُوبِي فَأَرْسِلْ إِلَيَّ عَنِ يَمِينِ رَحْمَتِكَ
وَعَنَائَتِكَ نَفْحَاتِ قُدْسِ الطَّافِكِ لِتَجْدِبَنِي عَنْ
نَفْسِي وَعَنِ الدُّنْيَا إِلَى شَطْرِ قُرْبِكَ وَلِقَائِكَ إِنَّكَ

هُوَ اللهُ

ای خداوند بیهمتا این نفوس پر شوق و وله را به رحمت بی پایان موفق فرما تا مواهب عالم انسانی گردند و مظاهر الطاف ربّانی در گلستان هدایت گلهای پر طراوت گردند و در ریاض حقیقت درختانی در نهایت لطافتای خداوند بر خدمت خویش موفق فرما و از بیگانه و خویش مستغنی کن در هر دمی شبنمی فرست تا گلشن قلوب سبز و خرم گردد و ریاحین فیض عنایت بروید . ع ع

أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ كُنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا. عَلَيْكَ يَا جَمَالَ اللَّهِ ثَنَاءُ اللَّهِ وَذِكْرُهُ وَ بَهَاءُ اللَّهِ وَنُورُهُ أَشْهَدُ بِأَنْ مَا رَأَتْ عَيْنُ الْإِبْدَاعِ مَظْلُومًا شَبِهَكَ كُنْتُ فِي أَيَّامِكَ فِي غَمَرَاتِ الْبَلَايَا مَرَّةً كُنْتُ تَحْتَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ وَمَرَّةً كُنْتُ تَحْتَ سُيُوفِ الْأَعْدَاءِ وَمَعَ كُلِّ ذَلِكَ أَمَرْتَ النَّاسَ بِمَا أَمَرْتَ بِهِ مِنْ لَدُنْ عَلِيمٍ حَكِيمٍ. رُوحِي لِضُرِّكَ الْفِدَاءُ وَنَفْسِي لِبَلَائِكَ الْفِدَاءُ أَسْأَلُ اللَّهَ بِكَ وَبِالَّذِينَ اسْتَضَاءَتْ وُجُوهُهُمْ مِنْ أَنْوَارِ وَجْهِكَ وَاتَّبَعُوا مَا أَمَرُوا بِهِ حُبًّا لِنَفْسِكَ أَنْ يَكْشِفَ السُّبْحَاتِ الَّتِي حَالَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَيَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. صَلَّى اللَّهُ يَا

پروردگار مهربانا یاران سرگشته کوی تو اند و
 دل بسته روی تو مشتاق دیدارند و گرفتار حسرت و
 حرقت بیحد و شمار سوی تو پویند روی تو جویند
 راز تو گویند تأیید فرما توفیق بخش تا در عبودیت
 استقامت نمایند و به خدمت پردازند محفل انس
 بیاریند و در ظلّ عنایت بیاسایند و به قربانگاه
 عشق بیایند و روی و موی به خون خویش بیالیند
 ای دلبر آسمانی یاران شایان عنایت و مهربانی و
 تو دانی آنچه خواهی می نمائی عون توئی
 صون توئی بخشنده دو کون توئی انت
 التّوّاب الرّحیم . ع ع

إِلَهِي عَلَى السِّدْرَةِ وَأوراقِهَا وَأَغصَانِهَا وَأَفنانِهَا
 وَأَصُولِهَا وَفُرُوعِهَا بِدَوَامِ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى
 وَصِفَاتِكَ الْعُلْيَا ثُمَّ أَحْفَظْهَا مِنْ شَرِّ الْمُعْتَدِينَ
 وَجُنُودِ الظَّالِمِينَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ. صَلِّ
 اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى عِبَادِكَ الْفَائِزِينَ وَإِمَائِكَ
 الْفَائِزَاتِ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَفُورُ الْكَرِيمُ .

منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

هُوَالله

ای دلبر مهربان پاک یزدان من از فضل بی پایان
ایمان و ایقان بخشیدی و ابواب عرفان گشودی
جان بشارت یافت دل مسرت جست دیده بینا
شد گوش شنوا گردید انوار اشراق مشاهده شد
آهنگ ملاً اعلی استماع گردید یزدان مهربانا
چون هدایت شایان نمودی و عنایت رایگان
فرمودی در پناه خویش پناه ده و انتباه بخش
از اغیار محفوظ دار و از اشرار مصون کن تا
همواره با یاران دل و جان مؤانست کنیم و با

توئی بخشنده و مهربان و توئی آمرزنده و مستعان.

ع ع

هُوَالله

ای متوجه الی الله دیده به ملکوت غیب جبروت
باز کن و به این مناجات آغاز نیاز کن که: ای
مهربان تو ستر کن و بپوش خطا از ما عطا از تو
جفا از ما وفا از تو گناه از ما پناه از تو بیماری از
ما شفا از تو بپوش و بیامرز وفا کن پناه ده شفا
بخش . ع ع

هُوَالله

اهل استقامت مجالست نمائیم و روز به روز بر
محبتت بینفزائیم توئی مقتدر و توانا و توئی قادر و
عزیز و بینا و شنوا. ع ع

هُوالله

ای دلبر مهربان یاران را مُونس دل و جان باش در
هر دمی از بحر الطاف شبنمی بفرست و در هر
نفسی باده تازه ای بنوشان و می پرست بگردان
تا جام صهبای الهی به دست گیرند و طالبان
را سرمست کنند و عاشقان را نشئه باده الست
بخشند. عبدالبهاء عبّاس

ای پروردگار آن مشتاق دیدار را در ملکوت
بزرگوار کن و تاجی از موهبت بر سر نه و

هُوالله

پاک یزدانا کلّ گنه کاریم و تو آمرزگار جمیع
جامع عیوبیم و تو کاشف کُروب گناه این عاصیان
را در لوح محفوظ ثبت مفرما و از رِق منشور محو
کن نظر به استحقاق و استعداد مفرما به آنچه
شایان آستان رحمانیت است معامله فرما غفران
صفت جلیل است و عفو و صفح از اعظم نعوت
آن خداوند مجید پس گناه این بیچارگان را
ببخش و از قصور این عاصیان در گذر ذنب
این عبد اعظم ذنوب و گناه این بی پناه
بزرگتر از کوه پر شکوه اول قصور این بی سرو
سامان را ببخش پس گناه هر عاصی نادان

هُوَالله

پاک و مقدّسا و بیچون و منزّها پرستش ترا سزا که
بسا بی سر و پائی را سرور دو جهان نمودی و
بسیار سرگشته و سودائی را مقرب آستان فرمودی
پشه پر ریشه را توشه عقاب بخشیدی و شهره
بیشه آفاق کردی دیگر چه اندیشه از هر جفا پیشه
که تیشه بر ریشه خویش زند و نیش بر قلب بد
اندیش خود خدایا تأیید فرما توفیق بخش
برهان برسان بنواز و به نار محبتت بگذار توئی
بخشنده و مهربان . ع ع

خلعتی از هدایت گبری در بر نما زبان ناطق ده و
بیان واضح بخش قوت ملکوت بنما و تأیید روح
القدس ظاهر کن . توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و درخشنده و بینا . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار عالمیان در این جهان به آتش
عشقت بسوز و در آن جهان به مشاهده روی مه
رویت کامران فرما . در این عالم چون شمع
بگداز و در آن عالم چون پروانه گرد شعله
جمالتپرواز ده توئی خجسته دلبر من و توئی
فرخنده یار جان پرور من . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار مهربان این نفوس ندای ملکوت شنیدند و انوار شمس حقیقت دیدند و در فضای جانفزای محبت پریدند عاشقان روی تواند و منجذبان خوی تو و آرزومند کوی تو و متوجه به سوی تو و تشنه جوی تو مشغول به گفتگوی توتوئی دهنده و بخشنده و مهربان .

ع ع

هُوَالْحَقُّ الْقَيُّومُ

إلهی تو بینا و آگاهی که ملجأ و پناهی جز تو نجسته و نجویم و به غیر از سبیل محبت راهی نیموده و نپویم در شبان تیره نومیدی

عنایت کبری بر سر نه و خلعت موهبت عظمی در بر کن بر سریر عزت ابدیه بنشان و به اوج اثیر رسان این بنده شیفته روی تو است و سرگشته کوی تو و متوجه به سوی تو از جهان و جهانیان در گذشت و به نشر آیات توحید پرداخت سبب شور و وله یاران است و باعث هدایت دیگران ای مهربان عطای بی پایان بخش و وفای موعود شایان فرما تا ابواب فتوح را مفتوح بیند و فضل موفور را مشهود یابند توئی رحمن توئی رحیم

توئی معطی و توئی کریم .

عبدالبهاء عباس

هُوَ الْأَبْهَى الْأَبْهَى

ای بی نیاز آن مرغان چمن را پرواز ده و آن
بلبلان گلشن را به غزلخوانی دمساز نما و به آواز
ملکوت ابهات همراز کن وجد و طربی در قلوب
انداز و جذب و ولهی در افنده و ارواح افکن تا
هریک با چنگ و دف و نی هی هی آغاز نماید
و صفت حمد تو گوید تا هیکل عالم به اهتزاز
آید به هلله و ولوله آهنگ چنگ الهی را به
ملکوت ابهی رساند . ع ع

هُوَالله

ای دانای راز این بنده پر عجز و نیاز را به تأیید
و توفیق خویش همدم و همراز نما افسر

دیده ام به صبح امید الطاف بی نهایت روشن و
باز و در سحرگاهی این جان و دل پژمرده به یاد
جمال و کمالت خرم و دمساز هر قطره ای که به
عواطف رحمانیت موفق بحریست بیکران و هر
ذره ای که به پرتو عنایت مؤید آفتابست
درخشنده و تابان پس ای پاک یزدان من این
بنده پر شور و شیدا را در پناه خود پناهی ده و بر
دوستی خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم
بدار و این مرغ بی پر و بال را در آشیان
رحمانی خود و در شاخسار روحانی خویش
مسکن و مأوایی عطا فرما . ع ع

مقدّر و مصوّر و مهربان انک انت العزيز الکریم
المنّان .

ع ع

هُوالله

ای پروردگار تأیید بخش و توفیق عنایت کن این
ابرتیره را زائل کن و این غمام هائل را متلاشی و
باطل نسیم جانبخش بوزان و دل‌های مرده را زنده
کن باران رحمتی ببار و این گیاه افسرده را تر
و تازه نما حدائق قلوب را جنت ابهی کن و
حقایق نفوس را ریاض ملأ اعلی ای قدیر
رجای این عبد را بپذیر توئی توانا توئی
بیهمتا . ع ع

هُوالله

ای پروردگار ای پناه آوارگان تو آگاه فغان و آه
صبحگاهی عنایتی فرما و رحمتی کن تا جانهای
مشتاقان به ملکوت احدیتتشتابند و ارواح
آوارگان در سایه رحمتت بیاسایند فرقت پر حرقت
جانرا بگدازد و حرمان و هجران روان را مرده و
پژمرده نماید پس ای خدای مهربان تأییدی
بخش و توفیقی ده تا از این دام و دانه برهیم و
به آشیانه رحمت برپریم و در شاخسار وحدت
در حدیقه عنایت به انواع الحان به محامد و
نعوت تو مشغول گردیم . ع ع

و روح جدید ربّ مجید آنست که این مسئول
مستجاب گردد. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این عالم ظلمانی را جهان انوار فرما
و مظاهر شیطانی را ابرار و اخیار کن ابر رحمت
بلند فرما و باران موهبت ببار و نسیم جانپور
بوزان و انوار شمس حقیقت ساطع فرما تا این
گیاه پژمرده طراوت و لطافت یابد و درختان بی
برگ و شکوفه سبز و خرم گردد کوران بینا
شوند و کران شنوا گردند نادانان دانا گردند و
جاهلان واقف اسرار یزدان شوند توئی مقتدر و

ای یگانه مولایم و ای مهربان دانایم
این دوستان حقیقی را از ابریق رحیق مختوم
بنوشان و این یاران معنوی را از آثار تجلی انوار
گشایشی بخش و بر عبودیت درگاه چون
عبدالبهاء ثابت و مستقیم فرما انک انت المقتدر
العزیز الوهاب. ع ع

هُوالمحجوب

إلهی و محبوی اتی اتّضَرَّعُ بروحی و فؤادی
ان تقدّسنی من حبّ غیرک و تُطَهِّرَنی عن
التّعلّق بما سواک و اجعلنی یا إلهی قلبی خلیّاً
فارغاً منزهاً ممرّداً صافياً حتّی یمتلاً بحبّ
جمالک و یتولّع بنار عشقک و ینجذب

عظیمه باهر طیور نفوس را در هوای دیگر پرواز
ده و محرمان ناسوت را به اسرار ملکوت دمساز
کن قدم ثابت بخش قلب راسخ عطا فرما ما گنه
کاریم تو آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار بی سر و
سامانیم تو ملجأ و پناه بر نشر نفعات تأیید کن بر
اعلاء کلماتت توفیق بخش بی سران را سروران
کن بینوایان را گنج روان بخش ناتوانان را
توانائی بخش و ضعیفان را قوت آسمانی ده
تویی پروردگار تویی آمرزگار تویی داور

کردگاری یاران این مناجات را به کمال
تضرع و ابتهال به درگاه ملیک ملکوت جلال
بخوانید و طلب تأیید کنید امید از فضل قدیم

بنفحات قدسک رَبِّ اجعل روحی کأساً طافحة
بصهباء محبتک و فؤادی مرآة صافية مُنجلیةً من
شمس جمالک و لسانی ناطقاً بذکرک و أُذنی
صاغیة لندائک و عینی کاشفة لآیاتک و مشامی
مُتَطَّراً بنفحاتک و قدمی ثابتة فی دینک و
فؤادی مستقیماً علی میثاقک و وجهی منوراً بنور
معرفتک انک انت الکریم الرحیم المعطی
اللطف العزیز المحبوب.

ع ع

الله ابھی

ای متوجّه الی الله چشم از جمیع ما سوی بر
بند و به ملکوت ابھی برگشا آنچه خواهی از

الله ابھی

ای منجذبان جمال ابھی در هویت قلب بحور
محبت یاران پر موج و هیجان و از صہبای مودت
دوستان پر نشئه و سکران آنی نمیگذرد مگر آنکه
به خاطر آئید و دمی نمیروید مگر آنکه یاد شوید در
آستان مقدس به کمال تضرع و ابتہال نیاز میشود
کہ ای قویّ قدیر کلّ در قبضه قدرت اسیریم تو
مجیر تو دستگیر عنایتی کن موهبتی فرما ابواب
فضل بگشا و نظر الطاف افکن نسیم
جانبخش بفرست دلہای مشتاقان را زنده کن
دیده ہا را روشن کن و ساحت دلہا را رشک
گلزار و چمن نما بشارت به ارواح دہ و مسرت
به جانہا بخش قوت قدیمہ ظاہر نما و قدرت

او خواه و آنچه طلبی از او طلب به نظری صد
ہزار حاجات روا نماید و بہ التفاتی صد ہزار
درد بی درمان دوا کند و بہ انعطافی زخم ہا را
مرہم نهد و بہ نگاہی دل ہا را از قید غم برہاند
آنچه کند او کند ما چه توانیم کرد یفعل ما یشاء و
يَحْكُمُ ما يُريد است پس سر تسلیم نہ و توکل بر
رَبِّ رحيم به و البہاء علیک . ع ع

ھوالله

ای خداوند مہربان این دل را از ہر تعلق
فارغ نما و این جان را بہ ہر بشارتی شادمانی
بخش از قید آشنا و بیگانہ آزاد کن و بہ
محبت خویش گرفتار نما تا بگلی شیدای تو

به تأییدات ملکوتیه موفق فرما و این جانهای
پاک رامظاهر آیات لولاک کن ائک انت
الکریم الرحمن الرؤف الرحیم.

هُوَاللَّهُ

پروردگارا هر چند مور ناتوانیم ماه تابان گردان
پشه ذلیم پادشه جلیل فرما چاه افتاده ایم عزیز
مصرفرما بیچاره ایم قوی عصر فرما محتاج و
مضطربیم غنی و توانگر نما جز تو نخواهیم و
به غیر از تو نجوئیم . ع ع

گردم و دیوانه تو جز تو نخواهم و جز تو نجویم و
بغیر از تو نیویم و بجز راز تو نگویم مانند مرغ سحر
در دام محبت تو گرفتار گردم و شب و روز بنالم و
بزارم و بگریم و بگویمیا بهاء الابهی . ع ع

هُوَالْاِبْهَى

ای پروردگار توانا این بندگان نا توانت را از قیود
هستی آزادی بخش و از دام خود پرستی رهائی
ده جمیع ما را در پناه عنایت منزل و مأوی ده
و کلّ ما را در کھف حفظ و حراست و انقطاع
و حرّیت از شئون نفس و هوی نجات بخش تا
جمیع متفق و متحد شده در ظلّ خیمه یک
رنگ تو آئیم و از صراط گذشته در جنّت

ابھی وحدت اصلیہ داخل گردیم اِنک اَنت
الکریم اِنک انت الرَّحیم لا اِلَه الا انت القوی
القدیر. ع ع

هُو الابهی

ای خداوند تو شاهد و آگاهی که در دل و جان
جز آرزوی رضای تو مرادی ندارم و جز در بزم
میثاق راهی و کامی نجویم شب و روز دردمند
درد تو امور روز و شب مجروح تیغ و خدنگ
توجز به ملکوت ابهائیت ناله و فغانی نکنم و
جز در پناه احدیّت امن و امان نجویم بیزار از
هر بیگانه ام و به یگانگی تو دل بسته ام از
غیر تو بیزارم و از ما دونت در کنارای پروردگار

دلجوی شما دمی نیاسائیم و نفسی برنیاریم مگر
آنکه عجز و نیاز کنیم و به مناجات دمساز گردیم
که : ای یار پنهان ای مقصود دو جهان ای
محبوب مهربان این بیچارگان اسیر عشق تو اند
و آن بینوایان مستجیر آستان هر شامی از فراق ناله
کنند و هر صبحی از هجوم اهل نفاق فریاد و
فغان برآرند در هر دمی به غمی همدمند و در هر
نَفْسی به ظالم بد نَفْسی مبتلا با وجود این حمد
ترا که چون آتشکده پر شعله اند و چونمه و
مهریر نور و پرتو افشان چون علم در امر قد
برافراخته اند و چون مردان در میدان تاخته اند
چون شکوفه شکفته اند و چون گل خندان و
شادمان پس ای مهربان این نفوس قدسیه را

پژمردگان را تر و تازه فرما نومیدان را امیدوار کن و
 محرومان را به هر عطائی سزاوار فرما توئی
 بخشنده توئی دهنده و توئی مهربانای پروردگار هر
 چند ضعیفیم ولی تو قوی هستی و هر چند فقیریم
 تو غنی هستی و هر چند ذلیلیم تو عزیز هستی
 پس نظر به فقر و ضعف مفرما بلکه آنچه مقتضای
 غنای مطلق و قوّت و قدرت تست ارزانی کن
 توئی رحیم توئی رحمن توئی بخشنده توئی
 مهربان. ع ع

هُو الابهی

ای یاران روحانی من شب و روز در یاد روی
 شما هستیم و روز و شب به ذکر رخ های

موفق بدار تا از سودائیان توگردم و از شیدائیان تو
 شوم سر دفتر مجنونان روی تو گردم و رسوائیان
 کوی تو این موهبت را شایان فرما و این عنایت را
 رایگان کن توئی پروردگار و توئی آمرزگار.

ع ع

هُو الابهی

ای خداوند مهربان عنایتی فرما و موهبتی بنما تا
 همّت این بینوایان بلند گردد و بند ها بگسلیم
 و از بیگانگان بیزار شویم و به تو دل بندیم و به
 تمامی در دام عشقت گرفتار شویم آتشی در
 دل بر فروزیم و حجابات ما سوی بسوزیم و

هُوَالله

رحمانا رحیما کریمما شرق و غرب از انوار مشرق
جمال منور است و مشام روحانیان از نفحات
قدست معطر خداوندا بندگان را در ظلّعنایت پناه
ده نادانان را براسرار حقیقت آگاه کن بیچارگان
را ملجأی بخش و آوارگان را سر و سامانی ده
دلهای شکسته را مسرور کن و مرغان بال شکسته
را پرواز ده تشنگان را از سلسبیل عنایت بنوشان و
فقیران را از گنج ملکوت مستغنی فرما طفلان
را در مهد عنایت پرورش ده تا به بلوغ برسند
مریضان را به درمان آسمانی درمان فرما تا
صحّت و عافیت یابند خداوندا کوران را بینا
کن و کران را شنوا نما مردگان را زنده کن و

چشم از مادون بدوزیم و به مشاهده جمال در
ملکوت ابهات بازکنیم. ع ع

هُوالابهی

ای پروردگار به آنچه سزاوار است موفق کن ای
آمرزگار به آنچه لایقست مؤید فرما این دست ها
به دامن عفوت پیوسته و این دلها به محبت
مقید و بسته عنایت کن موهبت بخش. ع ع

هُوالله

خداوند مهربانا این جمع در ظلّ رحمت تو
اند و این نفوس متوجه به ملکوت تو خدایا
بندگانیم کرم عنایت کن فقرائیم از کثر

دیده ها را روشن کن و ساحت دلها را رشک
گلزار و چمن نما بشارت به ارواح ده و مسرت به
جانها بخش قوت قدیمه ظاهر نما و قدرت
عظیمه باهر طیور نفوس را در هوای دیگر پرواز
ده و محرمان ناسوت را به اسرار ملکوت دمساز
کن قدم ثابت بخش قلب راسخ عطا فرما ما گنه
کاریم تو آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار بی سر و
سامانیم تو ملجأ و پناه بر نشر نفعات تأیید کن
بر اعلاء کلمات توفیق بخش بی سران را
سروران کن بینوایان را گنج روان بخش
ناتوانان را توانائی بخش و ضعیفان را قوت
آسمانی ده توئی پروردگار توئی آمرزگار توئی
داور کردگار. ع ع

آسمانی بخش نادانیم به حقایق اشیاء دلالت
کن ضعیفیم قوت آسمانی رسان فانی هستیم به
عالم بقا در آر محتاجیم و منتظر تأیید تو اگر
عنایت رسد قطره دریا شود ذره آفتاب گردد اگر
از الطافت محروم ماند از هر چیز بی بهره و
نصیب شود پس عنایت کن و مرحمت فرما تا
علم وحدت عالم انسانی بلند نمائیم و نورانیّت
آسمانی شرق و غرب را احاطه کند جمیع احزاب
متّحد شوند و حیات ابدی جویند و ترویج
وحدت عالم انسانی نمایند و صلح عمومی
انتشار دهند توئی کریم توئی معطی توئی
مهربان. ع ع

هُوَالله

پاک یزدانا بینائی و شنوا و مقتدری و توانا صیت
نباً عظیم در جمیع اقالیم منتشر و پرتو شمس
حقیقت در کلّ آفاق ساطع و باهر یاران در
نهایت روح و ریحان و دوستان منجذب روی آن
مه تابان زبانها به ذکرت همدم و قلوب به
نفحات قدست مستبشر دمبدم رویها همه سوی تو
و دلها اسیر کوی تو و جگرها تشنه جوی تو ندای

اسم اعظمت زلزله در آفاق انداخته و قوّت
کلمه اتمّتعلم بر شرق و غرب افراخته مقبلان
کلّ در نهایت تبّتل و ابتهال و مؤمنان در کمال
تضرّع به ملکوت جمالپروردگارا کلّ را تأیید
فرما و توفیق عطا کن تا سبب آسایش جهان

ایکن و این افتاده را از نفس اماره نجات بخش
هر دم و سوسه ای نماید و در هر نفس دام تازه ای
نهد ای خداوند تو نجات بخش و رهائی ده و
به نفحات قدس خویش چاره ای کن شاید این
دل از عالم آب و گل رهائی یابد و در اوج
رحمانی پروازی نماید و به روح انقطاع بیاساید.

ع ع

هُوالابهی

ای قویّ قدیر کلّ در قبضه قدرت اسیریم تو
مجیر تو دستگیر عنایتی کن و موهبتی فرما
ابواب فضل بگشا و نظر الطاف افکن نسیم
جانبخش بفرست دلهای مشتاق را زنده کن

حقیقت روشن و تابان نما فیضی بخش که
انوارش در صبح ابدی منتشر عنایتی کن که
آثارش در ملک سرمدی مشتہرتوئی مقتدر و توانا
و توئی بخشنده و مہربان اَنک انت الکریم
المتعال . ع ع

هُواللہ

ای پروردگار این گنہکار را از اغیار بیزار نما و بہ
محبت خویش گرفتار نما از بند و کمند ہوی
و ہوس رها کن و در دام محبت جمال ابہی
بیفکن تا آنچه غیر اوست فراموش کنم و از
بادہ محبت سرمست و مدہوش گردم. ای
خداوند نادانم و بہ گمان خویش گرفتار چارہ

آفرینش گردند و شرق و غرب را آرایش
بخشند سبب الفت و اتحاد عالم گردند و خادم
نوع بشر شوند جمیع امم را بہ جان و دل دوست
حقیقی گردند و کافہ ادیان را در نہایت روح و
ریحان یار روحانی شوند ظلّمت بیگانگی محو
کنند و آواز یگانگی در جہان منتشر فرمایند
خداوند اکلّ را در پناہ خویش پناہ دہ و بہ الطاف
بی پایان شادمان و کامران فرما توئی مقتدر و توانا
و توئی بینندہ و شنوا. ع ع

هُواللہ

ای پروردگاریاران را کامکار کن و بہ عبودیت
ہمدم و دمساز فرما قلوب را نورانی فرما و

هو الله

خداوندا آمرزگار این مجمع را تأیید کن و توفیق
بخش تا عالم را به نور اتحاد روشن نماید شرق و
غرب را به پرتو محبت و نور اتفاقمنور کن
بخشنده مهربان دلها را به نفثات روح القدس
زنده کن و رویها را مانند شمع افروخته نما تا
جهان را نورانی کنند و نفوس را رحمانی نمایند
توئی بخشنده توئی دهنده و توئی مهربان . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این جمع را مظهر عواطف
رحمانیه فرما و مطلع الطاف سبحانیّه نما از
بحر بی کران سیراب کن و از آفتاب مطلع

وجوه را رحمانی کن تا بنیان محبت و مهربانی در
عالم انسانی تأسیس گردد و نوع بشر به یکدیگر
مفتون و مهر پرور گردند شرق دست در آغوش
غرب نماید فرنگ بی درنگ سبیل محبت پوید
ترک تاجیک را همدم داند و هم آغوش و
مهربان شمرد کلّ با هم در نهایت الفت و
یگانگی معاشرت و مصاحبت نمایند بیگانگی
نماند ذکر اغیار نشود و همدگر را آشنا و یار و
غمگسار گردند ای پروردگار این شب تار را

روز روشن فرما و این بغض و عداوت بین ملل
را به انس و محبت مبدل کن تا عالم آفرینش
آسایش یابد و جهان پر غرور از عالم الهی

نصیب موفور جوید توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و درخشنده و بینا . ع ع

هُوَالله

خداوندا مهربانا کریم رحیما ما بندگان آستان
توئیم و جمیع در ظلّ وحدانیّت تو آفتاب
رحمت بر کلّ مشرق و ابر عنایت بر کلّ می بارد
الطافت شامل کلّ است و فضلت رازق کلّ
جمیع را محافظه فرمائی و کلّ را بنظر مکرمت
منظور داریای پروردگار الطاف بی پایان شامل
کن نور هدایت برافروز چشم ها را روشن کن
دلها را سرور ابدی بخش نفوس را روح تازه
ده و حیات ابدیّه احسان فرما ابواب عرفان

استماع ندای اعلیٰ ملتدّ فرما پروردگارا خطا
کاریم تو مغفرت کن گنه کاریم تو عفو فرما در
پناه خود پناه ده نقصان را به غفران کامل کن
این نفوس را از عالم اوهام برهان و به حقیقت
دلالت بنما تا تحرّی حقیقت کنند از عالم
ناسوت دور شوند و به عالم ملکوت نزدیک
گردند از جهان ظلمانی به فضای نورانی در آیند
از ظلمات امکان برهان و به انوار لامکان منور
فرما مظاهر انوار کن و مطالع اثمار نما از غیر
بیزار فرما و مطّلع بر اسرار نماای پروردگار تو
آمرزگاری و دانا تو بخشنده ئی و توانا و توئی
قادر و بینا . ع ع

مهلكة تعصب جاهلی به انوار شمس حقیقت
محو و زائل گردد و این جهان ظلمانی نورانی
شود و این عالم جسمانی پرتو جهان روحانی گیرد
و این الوان مختلفه مبدل به یک رنگ گردد و
آهنگ تسیح به ملکوت تقدیس تو رسد توئی
مقتدر و توانا . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این جمع محض محبت به این
محفل آمدند و با کمال حب و وفاق حاضر
شدند خدایا رویها را منور کن ارواح را به
بشارت کبری مستبشر فرما چشم ها را به
مشاهده آیات هدی روشن کن و گوشها را به

بگشا نور ایمان تابان نما در ظلّ عنایت کلّ را
متّحد کن و جمیع را متّفق فرما تا جمیع انوار
یک شمس شوند امواج یک دریا گردند اثمار
یک شجر شوند از یک چشمه نوشند از یک
نسیم به اهتزاز آیند از یک انوار اقتباس نمایند
توئی دهنده و بخشنده و توانا . ع ع

هُوَاللَّهُ

إلهی إلهی ألف بین قلوب احبائک و وحد
نفوس اصدقائک و اجعلهم متّحدین و
متّفقین فی جمیع الشئون و اجمعهم علی
معین رحمانیتک بین بریتک و فی ظلّ رایة
فردانیتک بین خلقک و احشرهم تحت لواء

الوحدة الانسانية واحفظهم فى صون حمايتك
عن كلّ بليّة اّتك انت المقتدر العزيز المهيمن
الكريم الرّحيم . عبدالبهاء عبّاس

هو الله

خدایا تاریکی نزع و جدال و قتال بین ادیان و
شعوب و اقوام افق حقیقت را پوشیده و پنهان
نموده جهان محتاج نور هدایت است پس ای
پروردگار عنایتی فرما که شمس حقیقت جهان
را کران به کران روشن نماید . عبدالبهاء عبّاس

مّنان ابرى گریان به وفای الهی رویشان روشن
گردد و به عنایت حضرت یزدانى دلهاشان لاله
زار و گلشن هر یکدر امرالله علم مبين گردند و در
استقامت بر عهد و پیمان حصن متين . ع ع

هو الله

ای پروردگار این جمع یاران تواند و به جمال تو
منجذبند و به نار محبت مشتعلند این نفوس را
ملائکة آسمانی نما و به نفحه روح القدس
زنده فرما لسانی ناطق بخش و قلبی ثابت
عطا فرما قوه آسمانی ده و سنوحات رحمانی
بخش و مروج وحدت بشر فرما و سبب
محبت و الفت عالم انسانی فرما تا ظلمات

منیع و ملاذ حفظ و حراست منزل و مأوی
احسان کن تا به عون و فضل و جودت در سماء
وجود چون انجم هدایت بدرخشند و در انجمن
عالم چون چراغهای محبت الله روشن و منور
گردند امطار غمام رحمت باشند و اشعه آفتاب
افق حقیقت لسانی ناطق گردند و فضلی سابق
شوند چشمی بینا باشند و گوشی شنوا داری پر بار
گردند و گلزاری با نفحات مشکبار امواج دریای
آثار قدم شوند و نسائم گلشن اسم اعظم مهبط
الهام باشند و مشرق انوارو مظهر الطاف ربّ
مختار در ملاء مقربین محشور گردند و در زمره
مخلصین معدود و معروف از حرارت محبت
الله چون شعله سوزان باشند و در فرقت جمال

هو الله

ای خداوند مهربان به فریاد بیچارگان برس ای
پاک یزدان بر این اطفال یتیم رحم فرما ای
خداوند بی نیاز این سیل شدید را قطع کن ای
خالق جهانیان این آتش افروخته را خاموش کن
ای داد رس به فریاد یتیمان برس ای داور حقیقی
مادران جگر خون راتسلّی ده ای رحمان رحیم
بر چشم گریان و دل سوزان پدران رحم نما
این طوفان را ساکت کن و این جنگ
جهانگیر را به صلح و آشتی مبدل فرما توئی
بینا و شنوا.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار مرا بیدار کن هشیار نما از غیر خود
بیزار کن و به محبت جمالت گرفتار نما نفخه
روح القدس بخش و ندای ملکوت ابهی بگوش
رسان قوت روحانی عطا کن و سراج رحمانی در
زجاج قلب بر افروز از هر بندی آزاد کن و از هر
تعلقی نجات ده تا جز رضای تو نطلبم و بغیر از
روی تو نجویم و دون راه تو نپویم نفوس غافله را
هشیار کنم و ارواح خفته را بیدار نمایم
تسنگان را آب حیات بخشم و مریضان را
شفای الهی دهم هر چند حقیرم ذلیلم فقیرم
اما پشت و پناهم توئی و معین و ظهیر هم توئی
تأییدی عنایت فرما که کلّ حیران گردند .

احسان تابان کن تا دلها پاک و پاکیزه شود از
تأییدات تو بهره و نصیب گیرد این جمع راه تو
پویند راز تو جویند روی تو بینند خوی تو گیرند ای
پروردگار الطاف بی پایان ارزان فرما . گنج
هدایت رایگان کن تا این بیچارگان چاره یابند
توئی مهربان توئی بخشنده توئی دانا و توانا .

هُوَالابهی

ای پروردگار آمرزگار این مرغان بی آشیان را
در حدیقه ثبات و استقامت در شاخسار سدره
منتهی پناه عنایت فرما و این ماهیان لجه
توحید را در بحر اعظم عنایت غوص ده و
این بی سامانان صحرای محبتت را در کهف

خدایا توئی مقتدر و توانا و بخشنده و دهنده و
بینا. ع ع

هو الله

رَبِّ رَبِّ نَحْنُ عِجْزَاءُ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ وَاَنْتَ
اذْلَاةٌ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَلِيلُ وَاَنْتَ فُقْرَاءُ وَاَنْتَ
الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ اَيَّدِنَا عَلٰى عِبُوْدِيَّةٍ عَتَبَةٍ قُدْسِكَ وَ
وَقَفْنَا عَلٰى عِبَادَتِكَ مَشَارِقَ ذِكْرِكَ وَقَدَّرْنَا نَشْرَ
نَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَاَشَدُّ اُزُورُنَا عَلٰى

خِدْمَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ حَتَّى نَهْدِيَ الْاُمَمَ اِلَى

اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَنَسُوْقَ الْمَلَلِ اِلَى شَاطِئِ

بَحْرِ اَحَدِيَّتِكَ الْاَكْرَمٰى رَبِّ نَجِّنَا مِنْ

عِلَاقِ الْخَلَائِقِ وَالْخَطِيئَاتِ السَّوَابِقِ وَالْبَلِيَّاتِ

الْوَاحِقِ حَتَّى نَقُوْمَ عَلٰى اِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بِكُلِّ

ملکوت ابھی به گوش رسان و هر دلتنگ عالم
ادنی را خوشوقت کن ابر رحمت بفرست باران
موهبت بیار چمن هدایت بیارا ریاحین معانی
انبات کن و سلطان گل را تاج موهبت بر سر نه و
بلبلان روحانی را به غزلخوانی بخوان و حقایق و
معانی تعلیم ده توئی پروردگار توئی کردگار توئی
مجلی طور در کشور انوار و علی الأحباء البهآء و
الثناء. ع ع

هو الله

ای پروردگار دلها را روشن کن ای خداوند

مهربان قلوب را رشک گلزار و گلشن فرما ای

محبوب بیهمتا نفحات عنایت بوزان انوار

هُوَاللَّهُ

ای جمال قدیم و ربّ کریم یاران پر فورانند و
دوستان عاکف آستان کلّ توجّه به کوی تو دارند و
آرزوی مشاهده روی تو صادقند و صابر متوجّهند و
ناظر جانفشانند و قربان و دلسوخته از آتش
هجراندر محفل ذکر مجتمعند و در مجمع انس
متذکّر ولی با زبانی گویا و گوش‌شنوا و چشمی
بینا و دلی لبریز به حبّ و وفا ای پروردگار به جنود
ملاً اعلیٰ نصرت نما و به جیوش ملائکه
محبت و صفا اعانت کن نعمات قدس
بفرست و محافل انس معطر نما فیض قدیم
مبذول دار و فوز عظیم شایان نما نور حقیقت
جلوه دهدیده اهل بصیرت روشن کن آهنگ

روح و ریحانٍ و نذکرک فی آناء اللیل والنّهارِ و
ندعوا الکلّ الی الّهدی و نأمر بالتّقوی و تُرْتَل
آیات توحیدک بین ملاً الإنشاء أنّک أنتَ
المُقتدر علی ما تشاء لا اله الا انتَ العزیز القَدیر .
ع ع

هُوَاللَّهُ

إلهی إلهی هذا طیرٌ کلیل الجناح بطیءُ الطّیران
أیدُهُ بشدید القوی حتّی یطیرَ الی اوج الفلاح
و النّجاح و یُرفرفَ بکلّ سرورٍ و انشراحٍ فی هذا
الفضاءِ و یرتفعَ هدیّهُ فی کلّ الأرجاءِ
باسمک الأعلیٰ و تتلذذُ الآذانُ من هذا النّداءِ
و تقرُّ الاعینُ بمشاهدة آیاتِ الّهدی ربّ انّی

فريدٌ وحيدٌ حقيرٌ ليس لي ظهيرٌ إلا أنتَ ولا نصيرٌ
 إلا أنتَ ولا مجيرٌ إلا أنتَ وَفَّقْنِي عَلَى خِدْمَتِكَ وَ
 أَيْدِنِي بِجُنُودِ مَلَائِكَتِكَ وَ انصُرْنِي فِي اعْلَاءِ
 كَلِمَتِكَ وَ أَنْطِقْنِي بِحِكْمَتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ
 أَنْكُمُعِينَ الضُّعْفَاءِ وَ نَصِيرَ الضُّغْرَاءِ وَ أَنْكَ أَنْتَ
 الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُخْتَارُ. ع ع

هو الله

إلهي إلهي ترى هذا الضَّعِيفَ يَتَمَنَّى الْقُوَّةَ
 الْمَلَكُوتِيَّةَ وَ هَذَا الْفَقِيرَ يَتَرَجَّى كُنُوزَكَ
 السَّمَاوِيَّةَ وَ هَذَا الظَّمآنَ يَشْتَاقُ مَعِينَ الْحَيَاةِ
 الْأَبَدِيَّةِ وَ هَذَا الْعَلِيلَ يَرْجُوا شِفَاءَ الْغَلِيلِ
 بِرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتَ بِهَا

را در ملکوت خود داخل فرما و در دو جهان
 کامران نما خدایا ما ذلیلیم عزیز فرما عاجزیم
 قدرت عنایت فرما فقیریم از کنز ملکوت غنی نما
 علیلیم شفا عنایت کن خدایا به رضای خود
 دلالت فرما و از شئون نفس و هوی مقدس دار
 خدایا ما را بر محبت خود ثابت نما و بر جمیع
 خلق مهربان فرما موفق بر خدمت عالم انسانی
 کن تا به جمیع بندگان خدمت نمائیم جمیع
 خلقت را دوست داریم و به جمیع بشر مهربان
 باشیم خدایا توئی مقتدر توئی رحیم توئی
 غفور و توئی بزرگوار. ع ع

تعالیم آسمانی ترویج نماید و به وحدت عالم انسانی خدمت کند نفوس را از ظلمات عالم طبیعت منسلخ نماید و به نورانیت الهیه روشن نماید تعمیم به روح و نور و حیات ابدیه بخشد.

عبدالبهاء عباس

هُوَالله

پروردگارا مهربانا این جمع توجه به تو دارند
مناجات به سوی تو نمایند در نهایت تضرع به
ملکوت تو تبتل کنند و طلب عفو و غفران
نمایند خدایا این جمع را محترم کن این
نفوس را مقدّس نما انوار هدایت تابان کن
قلوب را منور فرما نفوس را مستبشر کن جمیع

عبادک المختارین فی ملکوتک الأعلى رَبِّ
لیس لی نصیرٌ الا انت ولا مجیرٌ الا انت ولا
معینٌ الا انت ایدنی بملائکتک علی نشرِ
نفحاتِ تقدسک و بئُ تعالیمک بین خیره خلقک
رَبِّ اجعلنی منقطعاً عن دونک مُتشبّهاً بذیل
عنایتک مُخلصاً فی دینک ثابتاً علی محبتک
عاملاً بما امرتني به فی کتابک انک انت
المقتدر العزیز القدیر. ع ع

هُوَالله

إلهی إلهی ترانی مع ذلّی و عدم استعدادی و
اقتداری مُهتماً بعظائم الامور قاصداً لاعلاء
کلمتک بین الجمهور نادياً لنشر تعالیمک بین

العموم واتى لا أَتَوَفَّقُ بهذا إلاَّ أَنْ يُؤَيِّدَنِي نَفْثَاتُ
رُوحِ الْقُدْسِ وَيُنْصِرَنِي جُنُودَ مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَ
تُحِيطُ بِي تَوْفِيقَاتِكَ الَّتِي تَجْعَلُ الدُّبَابَ عِقَاباً وَ
الْقَطْرَةَ بَحُوراً وَ انْهَاراً وَ الدَّرَاتِ شُمُوساً وَ انواراً
رَبِّ أَيَّدِنِي بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ وَ قَدْرَتِكَ النَّافِذَةِ
حَتَّى يَنْطِقَ لِسَانِي بِمَحَامِدِكَ وَ نُعُوتِكَ بَيْنَ
خَلْقِكَ وَ يَطْفَحَ جَنَانِي بِرَحِيقِ مَحَبَّتِكَ وَ
مَعْرِفَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ وَ أَنْتَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ع ع

هُوَالله

ای خداوند بیهمتا ای ربّ الملکوت این
نفوس سپاه آسمانی تواند امداد فرما و به

آسمانی بخش و حیات ابدی کرم فرما و این
نفوس رابه قوتی ملکوتی و موهبتی آسمانی و
اخلاقی رحمانی و مواهبی سبحانی و انجذابی
قلبی و بشارتی روحی و تأییدی روح القدسی
موفق و مؤید فرما توئی مقتدر و عزیز و توانا و توئی
عالم و واقف و بینا. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار مهربان این انجمن بجهت نصرت
کلمة الله و روح القدس تشکیل شده تأیید و
توفیق بخش و مؤید به قوه آسمانی نما تا این
انجمن چون شعله نورانی بر افروزد و انوار
رحمانی مبذول دارد و اطراف را روشن کند

ضمیر جز ذکرت نجویم و در قلب جز محبت
نخواهم بر خدمت احبّایت قائم نما و بر عبودیت
آستانت دائم کن توئی مهربان و توئی خداوند
کثیر الاحسان . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این نفوس طیبه طاهره را ابناء
ملکوت فرما و این وجوه نورانی را سراجهای
رحمانی کناین قلوب زنده را سرشار از باده
محبت فرما و این جانهای آزاد را به بشارات
کبری فرح و مسرت بی منتهی بخش زبانها را
به ذکرت ناطق کن و دیده ها را به مشاهده
انوار ملکوت روشن فرما ای پروردگار فیض

جنود ملاً اعلیٰ نصرت کن تا هر یک نظیر
اردوئی شوند و آن ممالک را به محبت اللّهُ
نورانیت تعالیم الهی فتح کنند ای خدا ظهیر و
نصیر آنها باش و در بیابان و کوه و درّه و جنگلها
و دریاها و صحراها مونس آنها باش تا به قوت
ملکوتی و نفثات روح القدس فریاد زند توئی
مقتدر و عزیز و توانا و توئی دانا و شنوا و بینا.

ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این بنده گنه کار را در ظلّ شجره
عنایت ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقت
اسرار آگاهی ده بر عهد و میثاق ثابت و

هُوَالله

ای رحمن ای یزدان بنده ای هستم ضعیف و
نحیف و ناتوان ولی در پناه فضل و موهبت تو
پرورش یافتم و از ثدی عنایت شیر خوارم و در
آغوش رحمتت در نشو و نمایمای خداوند هر
چند مستمندم ولی هر مستمندی به عنایت تو
ارجمند است و هر توانگری بی الطافت فقیر و
حاجتمندای پروردگار تأییدی فرما که این
حمل اعظم را قدرت تحمل ماند و این
عنایت کبری را محافظه توانم زیرا قوه امتحان
شدید است و سطوت افتتان عظیم کوه گاه
گردد و جبل خردل شود تو آگاهی که در

محکم بدار و بر پیمان ایمانت استوار فرما چه که
اریاح افتتان شدید است و صرصر امتحان غبار
انگیز خدایا ثابت بدار خدایا نابت کن خدایا
محفوظ و مصون دار و محظوظ و مأمون بنما
توئی مقتدر و توانا و توئی حافظ بی نظیر و همتا.

ع ع

هُوَالله

یکتا خداوند مهربانا هر چند استعداد و قابلیت
مفقود است و مشکلات استقامت در بلایا
غیر محصور ولی قابلیت و استعداد امریست
موهوب تو خدایا استعداد بخش و قابلیت ده
تا به استقامت کبری موفق آئیم و از این

جهان و جهانیان درگذریم و نار محبتت بر افروزیم
و مانند شمع بسوزیم و بگدازیم و روشنی
بخشیمای ربّ ملکوت از این جهان اوهام برهانو
به جهان بی پایان برسان از عالم ناسوت بیزار کن
و به مواهب ملکوت کامکار فرما از این نیستی
هستی نما برهان و به هستی حیات ابدیه موفق
فرما سرور و شادمانی بخش و خوشی و کامرانی
عطا فرما دلها را آرام بخش و جانها را راحت
عطا کن تا چون به ملکوت صعود نمائیمبه
لقایت فائز گردیم و در انجمن بالا مسرور و
شادمان باشیم توئی دهنده و بخشنده و توانا .

ع ع

راحت و آسایش بخش توئی مقتدر و توانا. ع ع

هُوالله

ای پروردگار این یاران را بنواز و به آتش عشق
بگداز و به رازت دمسازنما موهبت ملکوت
ابهایت رایگان کن و رحمت افق اعلایت شایان
فرما زیرا منجذب جمال نورانیند و زنده از نفس
رحمانی سبزه چمنزار حقیقتند و شکوفه بوستان
معرفت آواره تواند و بیچاره تو افتاده تواند و
دل داده تودر ظلّ جناح احدیّت از امتحانات
شدیده حفظ فرما و در پناه رحمانیّت از
حوادث زمانه محروس دار توئی مقتدر و توانا
و توئی حاضر و بینا . ع ع

هُوَالله

پروردگارا مهربانا نفوسی در این محفل روحانی
در نهایت تبّتل و تضرّع حاضر شدیم و توجّه به
ملکوت تو نمودیم و آرزوی تأیید و توفیق مینمائیم
تا با یکدیگر متحد و متفق گردیم و مانند شهد و
شیر بهم بیامیزیم و سبب ظهور وحدت عالم
انسانی گردیمبا دلی پاک و جانی تابناک
مناجات کنیم و طلب حاجات نمائیم پروردگارا
نظر به گناه منما به فضل و عنایت معامله فرما
گناه ببخش عطا بفرما نار محبّت برافروز و
پرده اوهام و نفس و هوی بسوز ما را از شرّ
نفس محفوظ و مصون بدار و در ظلّ حمایت

هُوَالله

ای یزدان بی انباز نیاز آریم و نماز که این بندگان
را به راز خویش دمساز نما و از آواز هاتف ملاً
اعلی مستمع فرما بر صراط عهد و پیمانث ثابت
قدم کن و به ذکر جمال مبارکت همدم نما از
جام احدیّت بنوشان و از شهد عنایت بچشان و
به فضل عظیم جمال قدیمت فائز کن این بنده
درگاهت را به بارگاه احدیّت راه ده و این
امیدوار رحمتت را نومید مگردان و بر پیمان و
ایمان محکم و استوار نما . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای خدای پر عطای ذوالمنن
واقف جان و دل و اسرار من

در سحرها مونس جانم توئی
مطلع بر سوز و حرمانم توئی

هر دلی پیوست با ذکر تدمی
جز غم تو می نجوید محرمی

خون شود آن دل که بریان تو نیست
کور به چشمی که گریان تو نیست

در شبان تیره و تار ای قدیر
یاد تو در دل چو مصباح منیر

از عنایات به دل روحی بدم
تا عدم گردد ز لطف تو قدم

در لیاقت منگرو در قدرها

بنگر اندر فضل خود ای ذوالعطا

این طیور بال و پراشکسته را
از کرم بال و پری احسان نما

ع ع

هُوَالابهی

ای پاک یزدان من و خداوند مهربان من قوتی ده
که تا مقاومت غوائل بسیط زمین نمائیم و
قدرتی بخش که چون بحر محیط موج بر
ساحل شرق و غرب زنیم . ع ع

